

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๑

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันศุกร์ที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๓

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑/๒๕๒๑ (วิสามัญ สมัยที่สอง)
วันศุกร์ที่ ๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๒๑

๗ ทิศวุฒิสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๑๗ คน
(เนื่องจากพธออากาศเอก หะวิน หงสกุล ประธานวุฒิสภา และพธออากาศเอก กมล
เคชะตุญจะ รองประธานวุฒิสภาคนที่หนึ่ง ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ นายสนอง คุณจินดา รองประธาน
วุฒิสภาคนที่สอง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ขอมขอ
เปิดประชุม เนื่องจากความทราบประธานสภาและท่านรองประธานคนที่ ๑ ทิศวุฒิสภาเกี่ยวกับเรื่องของสภา
จึงให้ขอมมาปฏิบัติหน้าที่แทน

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
ควยไค้พระบรมราชโองการประกาศพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา
สมัยที่สอง พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงขอเชิญท่านสมาชิกไปรคยขึ้นขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ ขอเชิญท่าน
เลขาธิการอาบพระบรมราชโองการ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมไค้ขึ้นขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา)

พระบรมราชโองการ

ประกาศ

พระราชกฤษฎีกา

เรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา สมัยที่สอง

พ.ศ. ๒๕๒๑

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ สมควรที่จะเรียกประชุม
รัฐสภาเป็นการประชุมสมัยวิสามัญ สมัยที่สอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ตราพระราชกฤษฎีกา ระเบียบประชุมรัฐสภาสมัยสามัญแห่ง
รัฐสภา สมัยที่สอง ในวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี"

(ให้ประชุมรับทราบ)

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา ขอเชิญท่านสมาชิกบัง ควบคุมโดยมีพระบรมราชโองการ
ประกาศรัฐมนตรีลาออกให้รัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่งและแต่งตั้งรัฐมนตรี จึงขอเชิญท่านสมาชิกโปรดยื่นขึ้น
เพื่อรับสั่งพระบรมราชโองการ ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านพระบรมราชโองการ
(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยื่นขึ้นเพื่อรับสั่งพระบรมราชโองการ)
พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา)

"พระบรมราชโองการ

ประกาศ

รัฐมนตรีลาออก

ให้รัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่งและแต่งตั้งรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า
โปรดกระหม่อมให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี
ตามประกาศลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๒๒ นั้น

บัดนี้ เนื่องจากได้มีรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง และเพื่อความเหมาะสมกับที่ได้ประโยชน์
แก่ราชการยิ่งขึ้น สมควรแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีใหม่บางตำแหน่ง อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๖ และ
มาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้

๑. พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร -
และสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
๒. พลเอก เติ๊ก แนวมาลี พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและ

๓. นายสมภท ไทตระกูลพิทย พนจากตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี
๔. เรืออากาศตรี บุญยง วิเศษพงศ์ พนจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
๕. นายสวัสดิ์ คำประกอบ พนจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
๖. พลโท เฉลิมชัย จารุวัชร พนจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
๗. นายเกษม จาคิกวณิช พนจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
๘. นายประมวล กุลมุกดา พนจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
๙. นายชาญชัย อธิวาท พนจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
๑๐. นายอุปกิตร์ ปาจิตรงกูร พนจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
๑๑. นายอารณ ศรีพิพัฒน์ พนจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๑๒. นายปรก อัมระนันท์ พนจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์
๑๓. พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร พนจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร -
และสหกรณ์
๑๔. พลตำรวจเอก ชุมพล ไชยสะอาด พนจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

๑๕. นายชูธรรม ภักธาคม พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

๑๖. นายชุม กาญจนประภร พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน

๑๗. นายก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๑๘. นางยุพา อุดมศักดิ์ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๑๙. นายประสิทธิ์ ณรงค์เกษม พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

๒๐. นายดำริ น้อยมณี พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

๒๑. พลอากาศเอก สิทธิ เทเวศกิจว พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

๒๒. นายปรีชา ตรียศุต พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๒๓. นายอำนิจ อภิภาภิรม เป็นผู้แทนรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๒๔. นายสมหมาย สุนทรภูล เป็นผู้แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

๒๕. นายจำรัส จตุรภัทร เป็นผู้แทนรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

๒๖. พลเอก เทพ ทรานเลิศ เป็นผู้แทนรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

๒๗. นายจุมพล ธรรมเจริญ เป็นผู้แทนรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์

๒๘. นายประเทือง กิรติบุตร พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

๒๙. นายณรงค์ วงศ์วรรณ เป็นผู้แทนรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

๓๐. นายเขาวนวิศ สุตลาภา เป็นผู้แทนรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

๓๑. นายรัตน์ ตรีโกวิท เป็นผู้แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

๓๒. นายสุรินทร์ เศรษฐมานิต เป็นผู้แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน

๓๓. นายบุญศุภ มาน์สิน พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

- ๓๔. นายสิปพนธ์ เกตุทัต เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
- ๓๕. นายเสมอ พึ่งพวงแก้ว เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
- ๓๖. พลอากาศเอก ประสงค์ ฤกษ์กลัก พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
- ๓๗. นายจาชว เกตุฉานนท์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ทั้งนี้ ถึงแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๒๓

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

(ที่ประชุมรับทราบ)

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา เชิญท่านสมาชิกนั่งโต๊ะ ด้วยเกล้าพระบรมราชโองการ ประกาศแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี จึงขอเชิญสมาชิกโปรดยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ เชิญท่านประธานสภาอานพระบรมราชโองการ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมโปรดยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการวุฒิสภา)

พระบรมราชโองการ

ประกาศ

ถึงนายกรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ปร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ประกาศว่า

โดยที่ พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ได้ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี จะเห็นว่าเป็นนายกรัฐมนตรีของ พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เป็นอันยุติลง และประธานวุฒิสภาได้นำความกราบบังคมทูล พระกรุณาว่า ได้ดำเนินการตามมติของคณะมนตรีประธาธิบดีไทยแล้ว

ว. ๑/๒๕๒๓ (วิ. ๒)

พ.ศ. ๒/๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมตั้ง พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี
บริหารราชการแผ่นดินตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๒๓

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๒๓
เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลอากาศเอก หะริน หงสกุล

ประชาชนรัฐสภา

(ที่ประชุมรับทราบ)

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญท่านสมาชิกนั่งได้

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมของวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๒๓

(สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๒๓ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วางใจเพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจ
ถึงแล้ววันศุกร์ที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ แล้ว ท่านสมาชิกทวนใจจะขอแก้ไขเพิ่มเติมประการใดหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกที่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมประการใด
ถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๒๓ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๔
มกราคม ๒๕๒๓

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
โรคติดต่อ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาและสภานิติบัญญัติพิจารณาเสร็จแล้ว
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๒๑๐/๒๕๒๑

วุฒิสภา

กรุงเทพฯ ๒๕๒๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ยังมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ๑ ชุด

ตามที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการสาธารณสุข
และสิ่งแวดล้อมพิจารณา กรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. พลตรี สฤษดิ์วงศ์ วงศ์ถวยทอง	ประธานคณะกรรมการ
๒. พันโท ณรงค์ จารุเสถียร	๓. พลโท นवल หิญาภิรมย์
๔. นาวาเอก ประยงค์ เจริญศรี	๕. พลตำรวจตรี พิชิต รักษาเวช
๖. นาวาเอก ไทยม สวัสดิ์บุตร	๗. นาวาอากาศเอก ไทบุญ อารีเกษ
๘. นายไพโรจน์ เปรมปรีย์	๘. นายบุษ อังกินันท์
๑๐. นางวิมล เจริญเจริญ	๑๑. พันโท ศักดิ์ศรี แข็งแรง
๑๒. พลเรือตรี สกล ชลช้อย	๑๒. พันโท สมพันธ์ บุญคุปต์
๑๔. พันโท อองอาจ ชัมพุนทะ	
๑๕. นายปราเสวีร์ ปราสาททองโอสถ	เลขาธิการคณะกรรมการ

มีมติ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลตรี สฤษดิ์วงศ์ วงศ์ถวยทอง
(สฤษดิ์วงศ์ วงศ์ถวยทอง)

ประธานคณะกรรมการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

รองกรรมาธิการ
โทร. ๒๕๖๐๔๔๔
๒๕๖๐๔๔๐

สำเนาถูกต้อง
วิมล เจริญเจริญ
(นายพินิต อารยะศิริ)
หัวหน้างานการประชุมคณะกรรมการ

ณรงค์ฤทธิ์ หิมที
หรือ ทาน

รายงานของคณะกรรมการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๓ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๓ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓ วัน นั้น มีดังนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายแพทย์นันทกา ศรีบุญชัย รองอธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ นายแพทย์สมพร พลฤษราช หัวหน้าฝ่ายโรคหนองพยาธิ กองโรคติดต่อทั่วไป แพทย์หญิงภัทรพร ชำนาญกิจ ผู้อำนวยการกองควบคุมโรคติดต่อทั่วไป และนายแพทย์ประยูร ภูนาผล นายแพทย์ ๒ กองระบาดวิทยา ส่วนงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๓. ผลของการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	ไม่มีการแก้ไข

๕. ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายปราเสริฐ ปราสาททองโอสถ)

เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) "โรคติดต่ออันตราย" หมายความว่า โรคติดต่อซึ่งรัฐมนตรีประกาศตาม มาตรา ๕ ให้เป็นโรคติดต่ออันตราย

(๓) "โรคติดต่อของแข็งความ" หมายความว่า โรคติดต่อซึ่งรัฐมนตรีประกาศ ตามมาตรา ๕ ให้เป็นโรคติดต่อของแข็งความ และให้หมายความรวมถึงโรคติดต่อตาม มาตรา ๕ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง หรือโรคซึ่งรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ประกาศตามมาตรา ๖ วรรคสอง ให้เป็นโรคติดต่อของแข็งความด้วย

(๔) "พาหะ" หมายความว่า คนหรือสัตว์ซึ่งไปมีอาการของโรคติดต่อปรากฏ และร่างกาย มีเชื้อโรคนั้นซึ่งอาจติดต่อกับผู้อื่นได้

(๕) "ผู้สัมผัสโรค" หมายความว่า คนซึ่งได้เข้าใกล้สัมผัสคน สัตว์ หรือสิ่งของติดโรค จนเชื้อโรคนั้นอาจติดต่อกับผู้อื่นได้

(๖) "ระยะฟักตัวของโรค" หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่เชื้อโรคเข้าสู่ร่างกาย จนถึงเวลาที่ผู้ติดโรคแสดงอาการป่วยของโรคนั้น

(๗) "ระยะติดของโรค" หมายความว่า ระยะเวลาที่เชื้อโรคสามารถจะแพร่จาก คนหรือสัตว์ที่มีเชื้อโรคไปยังผู้อื่นได้ โดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๘) "แยกกัก" หมายความว่า การแยกผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ ออกไว้ต่างหากจากผู้อื่น ในที่เอกเทศ และตามภาวะอันจะป้องกันมิให้ เชื้อโรคแพร่หลายโดยทางตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้อื่นซึ่งอาจ ได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้ จนกว่าจะพ้นระยะติดของโรค

(๙) "กักกัน" หมายความว่า การควบคุมผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ ให้อยู่ในที่เอกเทศ จนกว่าจะพ้นระยะฟักตัวของโรคนั้น ๆ หรือจนกว่าจะพ้นความเป็นพาหะ

(๑๐) "คุมไว้สังเกต" หมายความว่า การควบคุมดูแลผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ โดยไม่กักกัน และอาจจะอนุญาตให้มานไปในที่ใด ๆ ก็ได้ โดยบังเอิญไขว่เมื่อไปถึงห้องที่ใดที่กำหนดไว้ ผู้นั้นต้อง แสดงตัวต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำท้องที่นั้น เพื่อรับการตรวจในทางแพทย์

(๑๑) "เขตติดโรค" หมายความว่า ห้องที่หนึ่งห้องที่ใด ในหรือนอกราชอาณาจักรที่ มีโรคติดต่อเกิดขึ้น ตามที่รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศในท้องที่นั้น ๆ เป็นเขตติดโรค

(๑๒) "พาหนะ" หมายความว่า บาน สัตว์ หรือวัตถุซึ่งใช้ในการขนส่งคน สัตว์ หรือสิ่งของ ทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ

(๑๓) "เจ้าของพาหนะ" หมายความว่า รวมถึง ตัวแทนเจ้าของ ผู้เช่า ตัวแทนผู้เช่า หรือผู้ครอบครอง

(๑๔) "ผู้ควบคุมพาหนะ" หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการควบคุมพาหนะ

(๑๕) "ผู้เดินทาง" หมายความว่า คนซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร รวมทั้งผู้
ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะ

(๑๖) "การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค" หมายความว่า การกระทำทางการแพทย์
โดยวิธีใด ๆ ก็ตาม ก่อคนหรือสัตว์เพื่อโรคหรือสัตว์นั้นเกิดอำนาจต้านทานโรค

(๑๗) "ที่เอกเทศ" หมายความว่า ที่ใด ๆ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนดให้เป็น
ที่สำหรับแยกกัก หรือกักกันคนหรือสัตว์ป่วย. หรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยด้วยโรคติดต่อใด ๆ เพื่อป้องกัน
และควบคุมมิให้โรคนั้นแพร่หลาย

(๑๘) "เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มี
หน้าที่ตรวจตรา คุมแอ และรับผิดชอบในการสาธารณสุขโดยทั่วไป หรือเฉพาะในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง

(๑๙) "พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการ
พระราชบัญญัตินี้

(๒๐) "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ โรคใดจะเป็นโรคติดต่อ โรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อของแฉงความ
ในรัฐมนตรีประกาศชื่อและอาการสำคัญของโรคไว้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ ในกรณีจำเป็นและสมควรในยุวราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนด
โรคติดต่อซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ เป็นโรคติดต่อของแฉงความเฉพาะในเขตของตน
ในกรณีตรวจพบหรือมีเหตุสงสัยว่าโรคใดโรคหนึ่งอันมีโรคติดต่อที่ใดมีประกาศ
ตามมาตรา ๕ เป็นโรคซึ่งอาจติดต่อแพร่หลายเป็นอันตรายแก่ประชาชนใด ในรัฐมนตรีหรือ
ยุวราชการจังหวัดเฉพาะในเขตของตน มีอำนาจประกาศ ระบุชื่อและอาการสำคัญของโรคนั้น
ให้เป็นโรคติดต่อหรือโรคติดต่อของแฉงความ

มาตรา ๗ ในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อของแฉงความเกิดขึ้น หรือ
มีเหตุสงสัยว่าโรครโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้น ในบุคคลซึ่งต่อไปนี้แจ้งต่อ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) ในกรณีการป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าได้มีการป่วยโดยโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้น
ในบ้าน ให้เป็นหน้าที่ของเจ้านาน หรือของบุคคลคนอุปมาน หรือของแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล

(๒) ในกรณีการป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าได้มีการป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้น
ในสถานพยาบาล ให้เป็นหน้าที่ของผูรับผิดชอบในสถานพยาบาลนั้น

(๓) ในกรณีที่ได้มีการชันสูตรทางแพทยศาสตร์ว่าอาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรค
กึ่งกึ่งก่อโรค ให้อำนาจหน้าที่ของผู้นำการชันสูตรทางแพทย์ หรือของผู้นับถือนิกายในสถานที่ได้มีการ
ชันสูตรทางแพทย์นั้น

หลักเกณฑ์ และวิธีการแจ้งความวรรคหนึ่งใดเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔ เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าเกิด หรือมีเหตุสงสัยว่า
เกิดโรคกึ่งกึ่งก่ออันตรายอย่างใดเกิดขึ้นในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะใด ให้เจ้าพนักงาน
สาธารณสุขมีอำนาจที่จะดำเนินการเอง ประกาศหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้นับถือนิกาย
ดังกล่าวไปปฏิบัติ

(๑) ให้คนหรือสัตว์ซึ่งป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยเป็นโรคกึ่งกึ่งก่ออันตราย เป็นผู้สัมผัสโรค
หรือเป็นพาหนะของโรคกึ่งกึ่งก่ออันตราย มารับการตรวจ การชันสูตรทางแพทย์ หรือการรักษา หรือคุมไว้
สังเกต ณ สถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า คนซึ่งป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยเป็นโรค
กึ่งกึ่งก่ออันตรายซึ่งอาจเป็นเหตุให้เชื้อโรคแพร่หลายจนเป็นอันตรายร้ายแรงแก่ประชาชนได้ ให้มี
อำนาจแยกกักกันนั้นไปรับการรักษาในสถานพยาบาลหรือในที่เอกเทศ จนกว่าจะได้รับการตรวจและ
การชันสูตรทางแพทย์ว่าพ้นระยะติดต่อของโรคหรือหมดเหตุสงสัย

(๒) กักกันหรือคุมไว้สังเกตซึ่งคนหรือสัตว์ซึ่งเป็นหรือมีเหตุสงสัยว่า เป็นผู้สัมผัสโรค
หรือพาหนะ

(๓) ให้คนหรือสัตว์รับการป้องกัน ความวัน เวลา และสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงาน
สาธารณสุขกำหนด

(๔) คำวินิจฉัยหรือให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะใด
ที่โรคกึ่งกึ่งก่ออันตรายได้เกิดขึ้นจัดการ กำจัดความตึกโรคหรือทำลายสิ่งใด ๆ หรือสัตว์ที่มีเหตุเชื่อ
ได้ว่าเป็นสิ่งตึกโรค จนกว่าเจ้าพนักงานสาธารณสุขจะเห็นว่าปราศจากความตึกโรคและได้
ถอนคำสั่งนั้นแล้ว

(๕) คำวินิจฉัยหรือให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะใด
ที่โรคกึ่งกึ่งก่ออันตรายได้เกิดขึ้น จัดการแก้ไข ปรับปรุงการสุขาภิบาล หรืออุดรูช่องสิ่งที่ไม่ถูกสุขลักษณะ
หรือจัดให้มีชั้นใหม่ให้ถูกสุขลักษณะ

(๖) ให้นำคนหรือซากสัตว์ซึ่งปรากฏหรือมีเหตุสงสัยว่าตายด้วยโรคกึ่งกึ่งก่ออันตราย
ไปรับการตรวจ หรือจัดการทางแพทย์ หรือจัดการแก่คนหรือซากสัตว์นั้นด้วยประการอื่นใด เพื่อ
ป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๗) ทำเนียบการหรือกำหนดให้ปฏิบัติการ เพื่อป้องกัน กำจัด สัตว์หรือแมลง หรือตัวอ่อนของแมลงที่เป็นเหตุให้เกิดโรค

(๘) ทำเนียบการหรือกำหนดให้ปฏิบัติในการ ทำ ประกอบ ปรุง จับคอง บรรจุ เก็บ สะสม จำหน่ายอาหาร น้ำดื่ม เครื่องดื่มหรือน้ำ เพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๙) จัดหาและให้เครื่องอุปโภคบริโภค รวมทั้งเวชภัณฑ์หรือเคมีภัณฑ์ เพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๑๐) จัดหาพื้นที่ถูกสุขลักษณะไว้ในบ้าน โรง เรือน สถานที่ หรือพาหนะ

(๑๑) ห้ามกระทำการใด ๆ อันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดภาวะไม่ถูกสุขลักษณะแก่ถนนหนทาง บ้าน โรง เรือน สถานที่ พาหนะ หรือที่สาธารณะอื่นใด

(๑๒) ห้ามกระทำการใด ๆ อันอาจจะเป็นเหตุให้โรคแพร่หลาย

มาตรา ๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขออกคำสั่งประกาศความมาตรา ๕ ให้มีประกาศนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่แยกกัก สถานที่กักกัน บ้าน โรง เรือน สถานที่หรือพาหนะ ที่ผู้ป่วยอาศัยหรือพักอยู่ และหรือบริเวณที่ใกล้เคียง ตลอดเวลาที่คำสั่งตามประกาศนั้นยังคงใช้บังคับอยู่ ห้ามผู้ใดนอกจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าไปในหรือออกจาก สถานที่แยกกัก สถานที่กักกัน บ้าน โรง เรือน สถานที่หรือพาหนะ ที่ผู้ป่วยอาศัยหรือพักอยู่ หรือนายสิ่งของใด ๆ ออกจากที่นั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

มาตรา ๑๐ เมื่อมีโรคติดต่ออันตราย เกิดขึ้นหรือน่าจะเกิดขึ้นในท้องที่ใด รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด เฉพาะในเขตของตน มีอำนาจประกาศโดยระบุชื่อและอาการสำคัญของโรค คำบาล หมู่บ้านหรือสถานที่ใด เป็นเขตกักโรค และจะกำหนดบริเวณที่โดยรอบไว้ เป็นเขตกักโรคด้วยก็ได้

เมื่อใดมีประกาศดังกล่าวแล้ว ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดำเนินการเอง ประกาศหรือออกคำสั่ง เป็นหนังสือให้ผู้ใดทำเนียบการใด ๆ ในเขตหรือในบริเวณที่นั้น ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติการใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕
- (๒) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากเขตกักโรค หรือมีเอกเทศเว้นแต่ได้รับอนุญาต

จากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๓) เข้าไปในบ้าน โรง เรือน สถานที่ หรือพาหนะใด ที่เกิดหรือมีเหตุสงสัยว่าเกิดโรคได้ โดยมีกองแจ่งให้ทราบล่วงหน้า แต่กองกระทำในภาวะอันสมควร

(๔) รั้วถอน ทำลาย หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามความจำเป็น ซึ่งบ้าน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง สถานที่ พาหนะ หรือสิ่งของใด ๆ เพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๕) ปิดตลาด โรงมหรสพ สถานศึกษา สถานที่ประกอบหรือจำหน่ายอาหาร สถานที่ บิณฑบาตหรือจำหน่ายเครื่องคัม โรงงาน สถานที่ชุมนุมชน หรือสถานที่อื่นใดไว้ชั่วคราวตามที่เห็นสมควร เพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๖) ห้ามคนซึ่งป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยเป็นโรคติดต่ออันตราย ประกอบอาชีพใด ๆ หรือเข้าไปในสถานศึกษา สถานที่ชุมนุมชน หรือสถานที่อื่นใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน สาธารณสุข

เมื่อโรคติดต่ออันตรายที่เกิดขึ้นสงบลงแล้ว และรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด เห็น เป็นการสมควรก็ให้ถอนประกาศนั้น

มาตรา ๑๑ เมื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความเกิดขึ้นในบ้าน โรงเรือน สถานที่ พาหนะ หรือห้องใต้ดิน ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าโรคติดต่อดังกล่าวจะระบาดต่อไป ให้มีอำนาจ ปฏิบัติการใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๐ ได้ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ เพื่อป้องกันมิให้โรคติดต่อใด เกิดหรือแพร่หลาย ให้รัฐมนตรีมีอำนาจ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้บุคคลต้องได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

เมื่อได้มีประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดให้ บุคคลใดได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ข เวลามาและสถานที่ซึ่งจะใดกำหนดไว้ในประกาศนั้น

มาตรา ๑๓ ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศให้ของทาง และ ความตรวจคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เป็นความควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เมื่อมีเหตุอันสมควรให้ เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่พาหนะนั้น ๆ จะเข้ามาถึงท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือพาหนะส่งทางบก ต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่าน ควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรยื่นเอกสาร ต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ตามแบบและวิธีการที่ กำหนดในกฎกระทรวง

(๑) ห้ามผู้ใดนำพาหนะอื่นใดเข้าเทียบพาหนะที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งยังไม่ได้รับการตรวจจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข และห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๔) เข้าไปในพาหนะและตรวจผู้เดินทาง สิ่งของ หรือสัตว์ที่มากับพาหนะ ตรวจตราและควบคุมให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแก่โครงการสุขภาพของพาหนะใหญ่ที่สุดลักษณะรวมทั้งกำจัดสิ่งอื่นอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพในพาหนะ ในกรณีนี้ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะอำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๕) ห้ามเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำผู้เดินทางซึ่งไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศเข้ามาในราชอาณาจักร

(๖) ตรวจตรา ควบคุม ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก แก่โครงการสุขภาพใหญ่ที่สุดลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอื่นอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพในสถานที่และบริเวณดังกล่าว

(๗) ตรวจตรา ควบคุม ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก ทำการควบคุม กำจัดมูลและเศษน้ำโรค ในสถานที่และบริเวณรอบท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก ในรัศมีสี่ร้อยเมตร ในกรณีนี้ ให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในสถาน โรงเรือน หรือสถานที่ในบริเวณดังกล่าวอำนวยความสะดวกในการควบคุม กำจัดมูลและเศษน้ำโรค

(๘) ตรวจตรา ควบคุมการสุขาภิบาลเกี่ยวกับอาหาร น้ำแข็ง เครื่องดื่มหรือน้ำ ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่ ท่า ประกอบปรุง จับตอง บรรจุ เก็บ สะสม จำหน่ายอาหาร น้ำแข็ง เครื่องดื่มหรือน้ำที่นำเข้าไป หรือจะนำเข้าไปในบริเวณท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบกใหญ่ที่สุดลักษณะ หรือแก่โครงการสุขภาพเกี่ยวกับอาหาร น้ำแข็ง เครื่องดื่มหรือน้ำ ตลอดถึงสถานที่ดังกล่าวใหญ่ที่สุดลักษณะ

มาตรา ๑๔ เมื่อมีโรคติดต่ออันตรายเกิดขึ้นในท้องที่หรือเมืองท่าใดในต่างประเทศ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่านั้นเป็นเขตติดต่อ เมื่อใดประกาศแล้วให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจดำเนินการเอง หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรจากท้องที่หรือเมืองท่านั้น ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการหรือกำหนดในปฏิบัติการใด ๆ เพื่อกำจัดความติดต่อ และเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค

(๒) จัดให้หาหนะจอกอยู่ ณ สถานที่ที่กำหนดให้จนกว่าเจ้าพนักงานสาธารณสุขจะอนุญาตให้ไปได้

(๓) ให้อยู่เดินทางซึ่งมาที่พาหนะนั้นรับการตรวจในทางแพทย์ และอาจใช้แยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ณ สถานที่ที่กำหนดให้

(๔) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น หรือที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) ห้ามผู้ใดนำเครื่องอุปโภคบริโภค น้ำดื่ม หรือน้ำใช้ซึ่งเป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นสิ่งติดโรคเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

มาตรา ๑๔ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการขนส่ง ผู้เดินทางซึ่งมาที่พาหนะนั้น เพื่อแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ออกคำสั่งให้ผู้ใดดำเนินการตาม มาตรา ๔ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) มาตรา ๑๐ (๔) มาตรา ๑๓ (๔) (๖) (๗) หรือ (๘) หรือมาตรา ๑๔ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้ว ผู้นั้นจะเลยไม่ดำเนินการตามคำสั่งภายในเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดำเนินการแทนได้ โดยให้ผู้นั้นชดเชยค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้น ตามจำนวนที่จ่ายจริง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๑๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๔ (๑) (๒) (๓) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) หรือ (๑๒) มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ (๔) หรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๑๐ (๔) หรือ (๗) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๔ (๔) (๕) หรือ (๖) มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๔ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๒๐ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๑๔ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ให้บรรดากฎกระทรวง ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติ
 โรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๔๗๗ พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๔๘๗ พระราชบัญญัติ
 ไข้มันฝรั่ง พุทธศักราช ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวัน
 พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษายังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติ
 พระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
 กับให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตาม
 พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....

ว. ๑/๒๕๑๓ (วิ.๒)

วันที่ ๓/๑

X-

พลตรี สฤษดิ์ วงศ์ช่วยทอง (ประธานคณะกรรมการ) : ร่างพระราชบัญญัติ

โรคติดต่อ พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรรวบรวมและปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมโรคติดต่อ
เสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

มาตรา ๓ โทษยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๔๗๗

(๒) พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๘

พันเอก กมธ. เรื่องวุฒิสภา : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันเอก กมธ. เรื่องวุฒิสภา

ใครจะขอฟังคำแถลงของท่านประธานคณะกรรมการสาธารณสุข ว่าได้พิจารณา ร่างกฎหมายฉบับนี้ไปประการใดบ้าง มีเหตุผลอย่างไรบ้าง แต่ก่อนนี้ท่านมาอ่านคำแถลงอย่างนี้เรียงตามมาตราซึ่งกระผมเข้าใจว่าจะเป็นหน้าที่ของเลขาธิการรัฐสภาครับ

ผู้มีสิทธิหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คือท่านนั่นเอง ท่านนั้นครับว่ามีอะไร

X

พลตรี สฤษดิ์ วงศ์ช่วยทอง (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ

เนื่องจากพระราชบัญญัติโรคติดต่อของกระทรวงสาธารณสุขเดิมซึ่งมีมาเป็นเวลานานแล้ว ไม่สามารถที่จะปฏิบัติให้ทันกับเหตุการณ์ ดังนั้นทางกระทรวงสาธารณสุขจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อขึ้นมาใหม่ โดยที่ทางกระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาแล้วเห็นว่าพระราชบัญญัติเก่าบางฉบับของพระราชบัญญัติโรคโปลิโอฉบับอื่น และพระราชบัญญัติโรคเรื้อนซึ่งมีอยู่เดิม นั้นสมควรจะได้นำมารวมเข้าเป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงได้นำเสนอมานคณะกรรมการกฤษฎีกาและได้เข้ามาทางสมาชิกทางสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้พิจารณาแล้ว และได้ส่งต่อมายังคณะกรรมการของวุฒิสภาซึ่งทางคณะกรรมการของวุฒิสภาได้พิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่ทางคณะรัฐมนตรีได้เสนอขึ้นมา จึงได้แจ้งมติของคณะกรรมการ เพื่อให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของวุฒิสภาได้พิจารณา

ผู้มีสิทธิหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภา

ว. ๑/๒๔๒๓ (วิ.๒)

วัน ๑/๒

พันเอก กมล เรืองวุฒิ ก่อนที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒
 กระทบจิตใจ คือขอเรียนถามเสียก่อนก่อนที่จะพิจารณาในวาระที่ ๒ คือกฎหมายฉบับนี้ก็เป็น
 กฎหมายที่ทางรัฐบาลเสนอมา และผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว และกระผมเห็นว่า
 ยังมีเรื่องบางเรื่องซึ่งกระทบเข้าใจว่าเมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาร่างฉบับนี้แล้วควรจะมีการ
 แก้ไข แต่ก็ไม่ได้อยู่โดยแก้ไข แต่กระผมเรียนเป็นข้อสังเกตว่า กฎหมายฉบับนี้เดิมไม่มีอะไร คือเป็นการ
 รวบรวมบรรดาพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๔๗๗ พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๒)
 พุทธศักราช ๒๔๗๘ พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๒ พระราชบัญญัติฉบับอื่น
 พุทธศักราช ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๖ เข้ามารวมเป็นกฎหมายเดียวกัน
 ซึ่งในระยะเวลาเมื่อแต่บุวาราชการจังหวัด ซึ่งตามกฎหมายนี้ใช้คำว่า เมื่อเกิดโรคติดต่อ ในมาตรา ๖
 ในกรณีจำเป็นและสมควรให้บุวาราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดโรคติดต่อ ซึ่งรัฐมนตรีประกาศ
 ความมาตรา ๕ เป็นโรคติดต่อ ต้องแจ้งความเฉพาะในเขตของตน แต่ในกฎหมายฉบับนี้ผ่านการ
 พิจารณาของคณะกรรมการมาแล้ว กระผมสงสัยข้อหนึ่งว่า บุวาราชการจังหวัดจะมีความหมาย
 รวมถึงบุวาราชการกรุงเทพมหานครหรือไม่ เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้มีบทบังคับ คือในมาตรา ๑๔
 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของบุวาราชการ ๓ ความมาตรา ๑๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษ
 ปรับไม่เกินสองพันบาท เมื่อมีการจัดขึ้นประกาศของบุวาราชการจังหวัด เพราะฉะนั้นประกาศของ
 บุวาราชการจังหวัดนั้นจะรวมถึงบุวาราชการกรุงเทพมหานครด้วยหรือไม่ หรือเมืองพัทยาด้วยหรือไม่
 ซึ่งเป็นปัญหาของกฎหมาย กระผมใคร่ขอเรียนถามว่าถ้าหากคำว่า "บุวาราชการจังหวัด" นี้รวมถึง
 x บุวาราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นย่านที่มีโรคติดต่อ เขาออกทั้งท่าอากาศยาน ๓ -----

ทั้งทางน้ำ ทางอากาศ ทางบก เป็นแหล่งรวมของโรคทั้งหลายที่จะเข้ามา แต่หากว่าคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า บัญชีรายชื่อจังหวัดที่มีความคลุมถึงบวรราชการ ทม. ค่าย หรือว่าเมืองพิชัยค่าย กระผมก็ไม่คิดใจ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คือที่กระผมให้แถลงมายังคณาจารย์ ก็ขอทราบเรียบว่า ทุกอย่างนี้เราต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของขอมติการประชุม การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ นี้ เมื่อไม่มีการขอแปรญัตติไว้ ซึ่งการที่ขอแปรญัตติที่ผ่านกันทราบว่าจะต้องมีตามกำหนดเวลา เมื่อไม่มีขอแปรญัตติแล้วและยังไม่มีการแก้ไขประการใดเราจะอภิปรายหรือจะขอแก้ไขอะไรไม่ได้ ท่านเลขาธิการวุฒิสภาเชิญดำเนินการครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ คือไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า เห็นชอบด้วยหรือไม่เห็นชอบด้วยกับร่างของสภาผู้แทนราษฎร ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือ ๑๓๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วยกับ

ร่างของสภาผู้แทนราษฎร คือไปพิจารณาพระราชบัญญัติการรอลงประชานาถ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาและสหกรณ์พิจารณาเสร็จแล้วเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๒๕๔/๒๕๒๓

วุฒิสภา

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการชดเชยประหานคราษฎร์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ • ชุด
ตามที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการชดเชยประหานคราษฎร์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา กรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายสุชุม ธีระวัฒน์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายโกวิท บุญยัษฐิติ	๓. พลอากาศโท จรรยา สุขนทรพิทย์
๔. พลอากาศเอก เฉลิม ทิวะเวช	๕. นายถวิล ธมนันท์
๖. พันโท อีรเชษ มีเพียร	๗. พันเอก บวร งามเกษม
๘. พันเอก วรวิทย์ พิบูลศิลป์	๘. พลเรือโท วิเชียร สังกรชนกิจ
๑๐. พลโท วิบูลย์ เราเสถียร	๑๑. นายศิริชัย บุญทอง
๑๒. นาวาอากาศเอก สยามารณ โสภสถิตย์	๑๒. พลโท สุรเสฏฐ์ रामสมภพ
๑๔. พลโท เจริญ ภิรมบรรจง	
๑๕. พันเอก จำลอง ศรีเมือง	เลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **สุชุม ธีระวัฒน์**
(นายสุชุม ธีระวัฒน์)

ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

กองกรรมาธิการ
โทร. ๒๕๒๐๔๔๕
๒๕๒๐๔๕๐

สำเนาถูกต้อง

(ลายเซ็น)
(นายพินิต อารยะศิริ)

หัวหน้างานการประชุมคณะกรรมการ

สุระศรี พิมพ์
๒๕๒๓

รายงานของคณะกรรมการเกษตรและสหกรณ์

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๒
 ไกลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติการชงประธานราษฎร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการเกษตร
 และสหกรณ์พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๘ วัน นั้น มีมติ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผล
 ดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายวิศิษฐ์ หุตะจิตต์
 ผู้อำนวยการกองกฎหมายและที่ดิน และ นายเกียรติ ะโสมณ นิตกร ๕ กองกฎหมายและที่ดิน
 กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๒. สมาชิกวุฒิสภาเสนอคำแปรญัตติ มีจำนวน ๒ คน คือ
- (๑) นายธรรมบุญ ลัดพลี
 - (๒) ร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชรรม

๓. ผลของการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลัดพลี และร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชรรม
 ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอต่อคณะกรรมการอำเภอเจ้าของท้องที่ และจะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๔ (๑) ด้วย และให้คณะกรรมการอำเภอแจ้งให้เจ้าของและผู้ครอบครองที่ดินที่จะทำทางน้ำยานหรามาโดยจดหมายลงทะเบียน ไปยังภมิลำเนาของเจ้าของและผู้ครอบครองที่ดิน พร้อมทั้งมีประกาศ ณ สำนักงานที่ดินจังหวัด ที่ว่าการเขต ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนันในท้องที่ และที่ดินที่จะทำทางน้ำยานล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ผู้ใดเห็นว่าตนจะได้รับความสะดวกหรือเสียหายจากการทำทางน้ำยานที่ดิน ให้ยื่นคำร้องคัดค้านต่อคณะกรรมการอำเภอภายในระยะเวลาดังกล่าวแล้ว เฉพาะในกรณีฉุกเฉินให้พิจารณาอนุญาตไปก่อนได้

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่อนุญาตตามคำขอ ให้มีประกาศและแจ้งการอนุญาตพร้อมทั้งรายละเอียดให้เจ้าของและผู้ครอบครองที่ดินทราบโดยวิธีการดังระบุไว้ในวรรคสอง ล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ในนามมาตรา ๘ วรรคสามมาใช้บังคับแก่การอนุญาตตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมตามหลักชลประทาน และจะต้องให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินน้อยที่สุด

จำนวนเงินค่าทดแทนนั้น เมื่อไม่อาจตกลงกันได้ ผู้ขออนุญาตอาจร้องขอต่อคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ประธานสภาจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด เกษตรจังหวัด ผู้แทนกรมชลประทาน และนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่เป็นกรรมการ เป็นผู้กำหนดโดยให้คำนึงถึงสภาพของที่ดินตลอดจนประโยชน์ที่ผู้ขออนุญาตจะได้รับและความเสียหายที่จะเกิดแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินอื่นด้วย

เมื่อคณะกรรมการได้กำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งแล้ว เจ้าของที่ดินไม่ยอมรับเงินค่าทดแทน และเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มีประกาศตามวรรคหนึ่งสามโดยอนุโลม และได้วางเงินค่าทดแทนดังกล่าวทอศาลแล้ว ผู้ขออนุญาตมีสิทธิเข้าดำเนินการได้

กรณีที่เจ้าของที่ดินไม่ยินยอมตกลงในจำนวนเงินค่าทดแทนที่ดินตามที่คณะกรรมการกำหนดในวรรคหนึ่ง รับหรือไม่รับเงินค่าทดแทนที่ได้วางไว้ทอศาล ไม่คัดสิทธิเจ้าของที่ดินจะร้องเรียกเงินส่วนที่ดินเห็นว่าควรจะได้รับภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ได้วางเงินทอศาล ในกรณีศาลพิพากษาให้ชำระเงินค่าทดแทนเพิ่มขึ้น ให้เจ้าของที่ดินได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีในเงินส่วนที่เพิ่มขึ้นนับแต่วันที่ได้วางเงินค่าทดแทนทอศาล

กรณีที่เจ้าของที่ดินฟ้องคดีบังคับศาลตามวรรคหนึ่งเจ็ด ไม่เป็นเหตุให้การครอบครองการได้ที่ดินของผู้ขออนุญาตสะดุดหยุดลง

ขอเชิญคณะกรรมการเจ้าประจำที่

(คณะกรรมการเจ้าประจำที่)

ขุบัญญัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : สำหรับการพิจารณาในวาระที่ ๒ ของร่างพระราชบัญญัติ
~~ฉบับนี้~~ฉบับนี้เหมือนกัน จะพิจารณาคั้งแต่ชื่อร่าง คำปรารภ และเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้อภิปรายไป
เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือที่ผู้แปรญัตติซึ่งวงคำแปรญัตติ หรือที่กรรมการสงวน
ความเห็นไว้ ทั้งนี้ เว้นแต่ที่ประชุมได้ลงมติเป็นอย่างอื่น ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการดังกล่าว

นายสุธรรม ธีระวัฒน์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมในนามของ
คณะกรรมการ ไครขอประธานเรียนชี้แจง เกี่ยวกับการพิจารณาของคณะกรรมการนี้เป็น ๓ ประการด้วยกัน
คือ

ในประการที่ ๑ ชี้แจงถึงเหตุผลว่า ทำไมจำเป็นที่จะต้องแก้ไขร่างพระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร
ซึ่งได้ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว

ในประการที่ ๒ จะขอเรียนชี้แจงว่า การที่คณะกรรมการได้แก้ไขนั้นในประเด็นใด เพราะเหตุใด

ในประการสุดท้ายก็จะขอเรียนชี้แจงเกี่ยวกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ซึ่งปรากฏอยู่แล้ว

ในบันทึกรายงานของคณะกรรมการ

ในประเด็นที่ ๑ กระผมขอเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติการชลประทานราษฎรที่มีมาครกว่าในการ
ขออนุญาตอยู่ ๒ ประการ ประการที่ ๑ บุคคลใดก็ตามที่จะทำการชลประทานส่วนบุคคลในประเด็นแรกต้องขอ
~~อนุญาต~~อนุญาต ยกเว้นแต่การชลประทานราษฎรซึ่งกระทำการในเนื้อที่ไม่เกิน ๕๐๐ ไร่ อันนั้นตามพระราชบัญญัติ
การชลประทานราษฎรเดิม ไม่ต้องขออนุญาต

หันมาถึงประเด็นซึ่งกำลังพิจารณาอยู่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ปรากฏว่ามีกรณีแก้ไขเพิ่มเติม
ได้มีหลักการที่ว่า บุคคลที่ดำเนินการจัดการชลประทานราษฎรส่วนบุคคลนั้นเมื่อสิทธิที่จะทำทางน้ำผ่านที่ดินเอกชน
รายอื่นได้ โดยความเห็นชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ และในการนั้นก็มิชอบกำหนดเพิ่มเติมว่า บุคคล
ซึ่งดำเนินการชลประทานราษฎรและมีความจำเป็นจะต้องทำทางน้ำผ่านที่ดินของ เอกชนรายอื่นก็ต้องมีการ
ขออนุญาตทุกกรณี เพราะเหตุนี้จึงมีปัญหาและจะมีช่องว่าง เพราะเหตุว่าในฉบับเดิมนั้นไม่ได้เขียนไว้บอกว่า
~~การชลประทานราษฎรทุกราย~~การชลประทานราษฎรทุกราย คือยกเว้นสำหรับการชลประทานราษฎรที่มีเนื้อที่ไม่เกิน ๕๐๐ ไร่ไม่ต้องขออนุญาต
ก็ไม่มีกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเดิมว่าใครจะเป็นผู้อนุญาตและมีวิธีการอย่างไร เพราะฉะนั้นอันนี้ก็มีความ
จำเป็นที่คณะกรรมการจำเป็นต้องแก้ไขร่างพระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร

ว. ๑/๒๕๒๓ (วิ. ๒)

สุจิตรา ๘/๒

ในประเด็นที่ ๒ คณะกรรมการไต่พิจารณาเรื่องนี้กันอย่างกว้างขวางและก็ได้เห็นว่าในเมื่อจะคงมีการขอผูกขาดในลำดับที่ ๒ ก็หมายความว่า การขอละตามส่วนบุคคล ส่วนบุคคลนั้นจะมีเนื้อที่เท่าโลกก็ตาม ถ้าหากว่าจะต้องทำทางน้ำบ้านที่กินเอกชนรายอื่นเป็นการรอนสิทธิเอกชนต่อเอกชนแล้ว ก็ควรที่จะมีชั้นบังคับบางประการบางอย่างที่สุดที่เราเห็นว่าจำเป็นต้องมีคือให้มีการบอกกล่าวกับเจ้าของที่ดินซึ่งจะต้องถูกรอนสิทธิ เป็นต้นว่าที่เราได้เพิ่มเติมเข้าไปในร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๓ ซึ่งมีว่า ต้องส่งหนังสือลงทะเลเวียนลอบรับแล้วก็แจ้งให้เจ้าของที่ดินจะถูกรอนสิทธิให้ทราบ และให้มีการประกาศในที่สาธารณะซึ่งชั้นนี้เป็นมาลการบางอย่างน้อยที่สุดที่คณะกรรมการนี้เห็นว่าจำเป็นคือการรักษาประโยชน์ของเอกชนเจ้าของที่ดินผู้ซึ่งจะถูกรอนสิทธิ รายละเอียดก็ปรากฏอยู่ในร่างซึ่งได้อยู่ ณ หน้าของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้ว

ในประเด็นที่ ๓ ที่คณะกรรมการนี้จำเป็นต้องตั้งข้อสังเกตเพื่อสภานี้จะได้พิจารณา
 ถาหากเห็นชอบด้วยก็จะไปขังรัฐบาลเป็นข้อสังเกตของสภา ในเรื่องนี้กระผมอยากเรียนว่า
 เป็นเรื่องซึ่งทางคณะกรรมการไม่มีความหนักใจเป็นอันมาก เพราะว่าตามที่ได้พิจารณา
 ประเด็นนี้ก็เห็นว่า เป็นการเพิ่มเติมหลักการ คือ พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการชดเชยนั้น ความจริง
 มีอยู่ ๓ ฉบับด้วยกัน ๑. พระราชบัญญัติการชดเชยส่วนหลวง ๒. พระราชบัญญัติการชดเชยส่วนราษฎร
 ซึ่งมีประเภทของกิจการแยกออกเป็น ๓ ประเภท คือ หมายควมว่าชดเชยส่วนบุคคล ส่วน
 การชดเชยส่วนราษฎรซึ่งเป็นการทำ และพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งซึ่งเกี่ยวกับการชดเชย
 ก็เป็นเรื่องพระราชบัญญัติกันและกัน ในพระราชบัญญัติซึ่งใจอยู่เกี่ยวกับการชดเชยของบ้านเมือง
 ทั้ง ๓ ฉบับนี้ มีใจหลักการ ๗ ข้อซึ่งยอมให้เอกชนเราไปรอนสิทธิเอกชนเกี่ยวกับที่ดินกรรมสิทธิ์
 ของเขาได้ แต่ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่นี้ได้เพิ่มหลักการใหญ่ดำเนินการ
 ชดเชยส่วนบุคคล ซึ่งในนั้นมีค่านิยมในกฎหมายแบบพม่า เป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของ
 เอกชนแก่คนเกี่ยว ซึ่งอันนี้ก็เห็นว่าเป็นหลักการเพิ่มเติมซึ่งขอพายเข้าไปในพระราชบัญญัติเดิม
 ซึ่งไม่เคยมีหลักการอย่างนี้ เราก็ได้พิจารณาทั้งอย่างกว้างขวาง และก็ได้พิจารณากันในลักษณะที่ว่า
 เราควรจะแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพิ่มเติมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นหรือไม่ แต่ที่ประชุมส่วนใหญ่
 ในคณะกรรมการเวลาเราไม่มีเสียงขอ ถ้าจะทำอย่างนั้นก็เป็นเรื่องใหญ่โตและก็ด้วยความเคารพ
 ต่อสภายุแทนราษฎรและรัฐบาล ในการที่ได้เห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาแล้ว จึงเพียงแต่
 ตั้งข้อสังเกตความที่ปรากฏในรายงานเพียงแต่บางอย่าง แต่ก็ด้วยความหนักใจอย่างยิ่ง กระผมคิดว่า
 ท่านประธานที่เคารพ ในนามของคณะกรรมการระบอบนี้ขอเรียนเพียง ๓ ประเด็นสั้น ๆ ดังนี้
 ๑. ญัตติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการครบ
 กับ เอก สวง คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ
 การชดเชยส่วนราษฎร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
 คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข
 ๒. ญัตติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณธรรมมุนูศรี
 นายธรรมมุนู สัตถ์ : ขอพระคุณศรีท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานโทษครับ
 ที่ยกมือแล้วท่านประธานไม่ได้เห็นก็เลยผ่านไปคนหนึ่ง ก่อนอื่นกระผมอยากกราบเรียนถามท่านประธาน-
 กรรมการครั้งนี้ คือ เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้รัฐบาลเป็นผู้เสนอเข้ามา สภายุแทนราษฎรได้
 พิจารณาแล้ว เมื่อมาถึงวุฒิสภา คณะกรรมการวุฒิสภาได้แก้ไข ซึ่งอันนี้กระผมเห็นก็ด้วยที่แก้ไข

ว. ๑/๒๔๒๓ (วิ. ๒)

ทรรณพนา ๒/๒

เพราะว่ากระผมก็ขอปฏิบัติไว้ และทางคณะกรรมการก็โดยอมรับไปหลายเรื่อง และก็ได้กรุณาให้กระผมให้ความเห็นไปด้วย ซึ่งเรื่องนี้ก็เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน แต่ที่นี้มีจุดทวนทวนกฎหมายและด้านเทคนิคเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องนี้อยู่บางประการ กระผมขอจะกราบเรียนหาหรือขอให้ประชุมสภาก่อนที่จะพิจารณารายละเอียด ก็คือว่าเรื่องนี้ในเมื่อรัฐบาลซึ่งเป็นผู้เสนอกฎหมายนี้มาส่วนใหญ่ก็ได้พิมพ์ รัฐบาลที่จะเข้ามาใหม่เท่าที่กระผมเข้าใจ ก็รู้สึกว่าจะเป็นรัฐบาลที่มาจากผู้แทนราษฎรอยู่บางเหมือนกัน แล้วก็ในการนี้กระทรวงเกษตรฯ ก็ไม่แน่ว่าจะมีรัฐมนตรีที่มาจากผู้แทนของฝ่ายค้านเดิมหรือไม่-----

ว. ๑/๒๕๒๓ (วิ. ๒)

เขาวเรศ ๗/๑

ในการนี้กระผมคิดว่าจะเป็นการดีหรือไม่ ถ้าว่าในเรื่องนี้ทางสภาฯ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาให้รอบคอบ เพราะคณะกรรมการไต่ถามไต่สวนมากเกินไปและในเรื่องนี้เคยมีบทเรียนอยู่ มีประสบการณ์อยู่ว่าเมื่อวุฒิสภาแก้ไขส่งไปสภาผู้แทนราษฎรแล้วมีการตั้งคณะกรรมการร่วมกัน เขาอาจจะไม่เอาแล้วยื่นขึ้นตามร่างเดิม เพราะฉะนั้นการพิจารณาของวุฒิสภาในที่นี้จะเป็นการที่ค่อนข้างมาก คือต้องใช้หัวใจคิดมากอยู่แล้วถ้าไปถึงทางโน้นไม่เป็นที่ผลก็จะเสียเปล่า เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าขอฝากเรียนหาวิธีอื่นประเด็นว่าจะดีหรือไม่ ถ้าเราจะขอให้รัฐบาลที่กำลังตั้งอยู่ในโลกนี้ เสร็จแล้วเรารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ แน่نونที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ก็เชิญมาชี้แจงในเรื่องนี้และเพื่อทำความเข้าใจความตกลงด้วย ถ้าคณะกรรมการชี้แจงไปแล้วคณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการใหญ่ ๆ เหล่านี้ไม่ขัดข้องก็จะดีในวุฒิสภาที่จะพิจารณาในการสนับสนุนอย่างไร เพื่อว่าเมื่อเวลาตั้งกรรมการไปพิจารณาพร้อมกับสภาผู้แทนราษฎร รัฐมนตรีนั้นซึ่งก็มาจากผู้แทนของเขาก็จะได้ช่วยเจรจาทางโน้นในข้อนี้ขอมกับ เรื่องก็จะไต่เรื่อยมร่อย แต่ถ้าเราพิจารณาเกี่ยวกับกระผมก็ยินดีเหมือนกันที่จะพยายามช่วย แต่ถ้าพิจารณาไปแล้ว เป็นอย่างไร รัฐมนตรีเขาไม่เอาด้วยก็เสียแล้วและยิ่งถ้าเขาไม่ออกกับผู้แทนฯ พรรคของเขา เวลาในสภาไม่เอาอีก การพิจารณาของเราจะไปคนละทางกัน จริงอยู่เราอาจจะมีสิทธิพิจารณาไปก็ตามกฎหมาย เราพิจารณาไปก็เรื่องของเรา แต่ถ้าเราพิจารณาเป้าหมายส่วนรวมแล้วที่จะให้โดยสกลุคสมกันมา รวมมือกันทุกฝ่ายนี้จะดีกว่าหรือไม่ครับ

นี่กระผมอยากจะได้เรียนหาวิธีว่าจะรอหรือไม่ โห้มีรัฐบาลมาแล้วเราเชิญมาชี้แจงด้วย เราซักถามควยว่าในประเด็นเหล่านี้ที่คณะกรรมการไต่ถามไต่สวนแล้วจะยินยอมหรือไม่ เพราะในฐานะเป็นร่างของรัฐบาลนี้ประเด็นอยู่ตรงนี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมขอเรียนชี้แจงท่านสมาชิกนะครับ เฉพาะอย่างยิ่งท่านสมาชิกที่นั่งลงไป สำหรับการเปลี่ยนรัฐบาลไม่ทำให้ร่างพระราชบัญญัติที่เราอยู่ในสภาต้องยกเลิกไปหรือกระทบกระเทือนแต่ประการใด ประการแรก

ประการที่ ๒ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในชั้นนี้เป็นการพิจารณาของวุฒิสภา ทางท่านสมาชิกท่านใดมอมอำนาจให้คณะกรรมการเป็นผู้ไปเป็นตัวแทนของท่าน ไปตรวจดูร่างนี้ว่าเหมาะสมประการใดที่ทางสภาผู้แทนราษฎร เขาเสนอมานี้มีข้อบกพร่องหรือแก้ไขหรือข้อที่ไม่ถูกต้องประการใด เกี่ยวกับตัวแทนของท่านก็ไต่ถามข้างแล้ว ไต่ถามข้างต่อมาแล้วก็ส่งมาในที่ประชุม คราวนี้ที่ประชุมก็วินิจฉัยครับ เป็นอำนาจของเราถ้าที่ประชุมวินิจฉัยไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการก็อาจจะเปลี่ยนแปลงกลับไปร่างเดิมหรืออาจจะแก้ไขอย่างไรก็ได้ แต่ว่าการวินิจฉัยเป็นการวินิจฉัยของสภาเรา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราดำเนินงานไปได้ครับ

นายธรรมบุญ ลักขี ทานประธานที่เคารพ กระผมก็เห็นด้วยในส่วนใหญ่ ที่มีประเด็นอยู่ ประเด็นหนึ่งอย่างที่ท่านประธานโตกสาวใจเมื่อกี้บอกไว้ ถ้าเราไม่เห็นด้วยกับที่คณะกรรมการแก้ไข เราอาจจะกลับไปสู่วางเดิมก็ได้ หรือว่าจะออกความเห็นอย่างอื่นก็ได้ การที่จะกลับไปสู่วางเดิม หรือว่า จะออกความเห็นอย่างอื่นนี้ ที่กระผมโตกรวมเรียนในแนวทางปฏิบัติ ถ้ามีรัฐมนตรีที่จะรับผิดชอบในเรื่องนี้ อยู่ด้วย เราอาจจะถามความเห็นได้ว่าในเรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีมีความเห็นอย่างไร เรื่องนี้ถ้าหากว่าเราจะเป็น ทานร่างของคณะกรรมการจะขัดของหรือไม่ เพราะเป็นการแปรมาจากร่างเดิมของรัฐบาล หรือถ้า เราจะกลับไปร่างเดิมของรัฐบาล จะขัดข้อบางไรให้ชวน เราอาจจะขอความเห็นจากเขาได้ จริงอยู่ใน การพิจารณาในวาระที่ ๒ รัฐสภาไม่มีสิทธิที่จะพิจารณาเพิ่มที่ แต่อย่างใดก็ตามถ้ามีการโตกลงกันบ้าง ขอความเห็นกันบ้าง กระผมว่าก็จะดี เพราะว่าเราจะโตเหตุผลที่หนักแน่นโดยไปชี้แจงในทางที่จะตั้ง คณะกรรมการรวมเท่านั้นเอง คือในทางเหตุผลก็กระผมเห็นด้วย แต่ในทางปฏิบัติอาจจะโตผลต่างกันบ้าง นิดหน่อย โดยเฉพาะการกลับไปสู่วางเดิมของรัฐบาล เวลานี้เราก็ไม่รู้ว่ารัฐบาลใหม่จะมีแนวข้ออย่างไร รัฐบาลเก่าทานก็อาจจะมีแนวข้อหนึ่งเรื่องขอประทาน เพราะฉะนั้นกระผมเลยอยากที่จะรวบรวมเรียนเป็น ข้อสังเกต อันนี้ก็สุดแล้วแต่ กระผมไม่มีข้อซักของอย่างไรครับ ขอพระคุณ

มีปฏิทินหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา คือในขั้นนี้ เราขอไปที่คณะกรรมการไปแล้ว เราต้องเคารพความเห็นของท่านกรรมการ ถ้าทานกรรมการท่านจะเห็นประการใด ทานว่าจะรอ หรือจะอย่างไร ท่านก็คงจะโตกรวมเรียนข้อสภากแล้ว ผมคิดว่าว่าเป็นการคอไปได้ มีท่านผู้ใดเห็นว่าที่ คณะกรรมการแก้ไขนั้นจะควรประการใด เชิญครับ

ว. ๑/๒๔๒๓ (วิ. ๒)

อุษา ๔/๑

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันเอก กมล เรืองวุฒิ จะขอกราบเรียนท่านประธานท่านไปถึงคณะกรรมการที่พิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ซึ่งก็เป็นผู้ที่กระผม เคารพนับถือทั้งนั้น กระผมขอเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตรงกับร่างพระราชบัญญัติฉบับที่แฉก คือแก้กันจนจำไม่ได้ แล้วก็การแก้ไขนั้นกระผมเป็นห่วงอยู่อย่าง เดียวว่าคณะกรรมการชุดนี้มีเจตนาที่ มีวัตถุประสงค์จะป้องกันสิทธิ สงวนสิทธิของ เอกชนซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินซึ่งจะมีทวงน้ำยานไป ก็พยายาม จะเขียนความคุ้มครองมิให้เสียประโยชน์ ก็พยายามแก้ไขทาง ๆ แต่ในที่สุดไปแก้ไขอยู่ฉบับหนึ่ง กระทบอำนาจ มาตรา ๑๐ ทวิ ที่แก้ไขจาก "เจ้านักงาน" เป็น "พนักงานเจ้าหน้าที่" ซึ่งไปแก้ไขคำนี้ กระผมว่าเป็นผลเสียของร้ายแรง เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมจากกฎหมายแม่ คือกฎหมายการชลประทานราษฎร ตัวแม่บทบอกไว้ว่า "เจ้านักงาน" หรือ "กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามมาตรา ๘ วรรคสาม" เมื่อกฎหมายแม่บอกไว้ว่า "เจ้านักงาน" แฉกเราไปแก้เป็น "พนักงานเจ้าหน้าที่" ซึ่งเราไม่มีอำนาจจะไปแก้ตัวแม่บทใหญ่ซึ่งไขมาออก เรื่องนี้ในที่สุดในมาตรา ๑๐ ทวิ นี้ก็แก้บางอย่างมาขาย คือเอาของเขาส่งออก แฉกก็ไปเพิ่มอยู่ในวรรคสอง มีกรรมกรอำเภอละโวหารอะไร ซึ่งความจริงอำนาจ ในการอนุญาต ไม่อนุญาตอยู่ที่เจ้านักงานหรือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามมาตรา ๘ วรรคสาม ของพระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร ในขณะที่เกี่ยวกับท่านประธาน กระผมขออนุญาตนิดหนึ่ง เมื่อพูดถึง เรื่องเจ้านักงานนี้แล้วโยงไปถึงมาตรา ๑๐ ทวิ ซึ่งมีอีกว่า โดยที่มาตรา ๑๐ ทวิ เราแก้แต่พอ มาตรา ๑๐ ทวิ บอกว่า "ทางน้ำตามมาตรา ๑๐ ทวิ ต้องใช้เพื่อประโยชน์ของที่ดินที่ได้รับน้ำจากทางน้ำนั้น ถ้าต่อมาที่ดินที่ได้รับน้ำนั้นหมดความจำเป็นที่จะรับน้ำจากทางน้ำนั้น เพื่อประกอบการเพาะปลูกอีกต่อไป เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ทางน้ำนั้นร้องขอและได้รับอนุญาตจากเจ้านักงานหรือกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ตามมาตรา ๘ วรรคสาม แล้วแต่กรณี" จะเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปแก้กฎหมายแม่ไปแก้หลักใหญ่เขาด้วย กระผมเกรงว่าถ้ายานไป ขอบประธานโทษกระผมก็ไม่เชื่อว่าจะอยู่ ทางกฎหมายเท่าไร กระผมเกรงว่าทางศาลฎีกาแห่งราษฎร เขาอาจจะมองเราว่าแก้กฎหมายเขาอย่างไร ไปแก้เปลี่ยนแปลงหลักการกฎหมายแม่เขา แต่เดาหากว่าทางคณะกรรมการจะชี้แจงคำว่า "เจ้านักงาน" กับ "พนักงานเจ้าหน้าที่" นั้นมีความหมายเหมือนกันแล้ว กระผมก็ไม่เห็นด้วย ขอคุณครับ

นายสุธรรม ภิระวัฒน์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ การที่ คณะกรรมการได้แก้ไขตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งนั่งลงไปเมื่อกี้นั้น ๑. เป็นไปด้วยความเห็นชอบ

ว. ๑/๒๕๒๓ (วิ.๒)

อุษา. ๔/๒

ของผู้แทนรัฐบาล ๒. สำหรับความจำเป็นนั้นเกี่ยวโยงไปถึงพระราชบัญญัติการชดเชยการชดเชยซึ่ง
 ใต้ออกใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๔๒ ซึ่งในนั้นมีคำนิยามความมาตรา ๔ ว่า "เจ้าพนักงาน" หมายความว่า
 คณะกรรมการจังหวัด ข้าหลวงประจำจังหวัด คณะกรรมการอำเภอ นายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 หัวหน้าหรือผู้ช่วยหัวหน้าการชดเชย และเจ้าพนักงานผู้ควบคุมการชดเชย ซึ่งเวลานี้ก็ปรากฏว่า
 ได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อตำแหน่งของเจ้าพนักงานในหลาย ๆ กรณี เช่นเป็นต้นว่าคณะกรรมการจังหวัด
 ตามที่คณะกรรมการได้รับคำสั่งจากเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้แทนรัฐบาลของกรมชดเชย ก็ปรากฏว่า
 ได้เรียกชื่อตำแหน่งเป็นอย่างอื่น -----

นอกจากนั้นจะเห็นได้ชัดว่าข้าหลวงประจำจังหวัดเวลานี้ก็ไม่มีตัว เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็เป็นเรื่อง
ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้แทนรัฐบาลไม่ได้ชี้แจงข้อพิพาทกับสภาผู้แทนราษฎร ในเวลาที่สภาผู้แทนราษฎร
พิจารณา แล้วก็เมื่อมาถึงการพิจารณาของคณะกรรมการนี้ ผู้แทนรัฐบาล ๒ คนก็เริ่มยื่นเรื่อง
ควรจะแก้เป็นอย่างไร จึงเรียนท่านประธานเพื่อได้ไปรื้อพิจารณา

พันเอก พลต. เรืองวุฒิ : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมว่า
ไป ๆ มา ๆ คณะกรรมการของเราตั้ง ๑๐ กว่าคนไปฟังเสียงเจ้าหน้าที่รัฐบาลเพียง ๒ คน
เขาพูดอะไรแล้วว่าเขาพูดถูก อันนี้กระผมไม่เข้าใจจะมาก่อว่ากระแสนะแทนคณะกรรมการ
เราควรจะไปพิจารณาของพวกเรา ซึ่งในฐานะที่ท่านก็เป็นตัวแทนของบ้านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย
ในสภาแห่งนี้ เพราะว่าการแก้กฎหมายนั้นกระผมเห็นด้วย คือด้วยความรอบคอบด้วยความอะไรต่าง ๆ นี้
คือป้องกันสิทธิ สงวนสิทธิ ป้องกันการรอนสิทธิต่าง ๆ นี้ แต่การที่ไปแก้ เพราะคำว่า "เจ้าพนักงาน"
เป็นกฎหมายที่นิยามศัพท์ไว้เฉพาะว่ามีอะไรบ้าง แต่การไปแก้เป็น "พนักงานเจ้าหน้าที่" นี้โดยไปชื่อ
เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล ๒ คนมานั่งชี้แจง เสร็จแล้วจะทำให้เรากลายเป็นอะไรก็ไม่ทราบ คือว่าไปชื่อเขา
โดยที่เขาไม่มีเหตุผลอะไร ว่าคน ๒ คนมาก่อมาให้คณะกรรมการเชื่อเขา เราควรจะมองดูในข้อเท็จจริง
ที่แท้จริงว่า ทางที่ถูกต้องที่ควรนั้นเป็นอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๑๐ ทวิ นี้ไปแก้
กระผมก็ไม่เห็นด้วย แต่ในตรงกันข้ามถ้าไปแก้ที่ของไปแก้ในมาตรา ๑๐ ทวิ ด้วย แต่ก็ไม่แก้ปล่อยไว้มันค้าง
อย่างนี้จะหมายความว่าอย่างไร กระผมอยากใคร่จะขอวิงวอนว่า คำที่เป็นนิยามศัพท์หรือวิเคราะหฺ์ศัพท์เขา
หรือกฎหมายแม่เขาวางไว้อย่างไรนั้น เราว่าไปตามนั้นเถอะครับ ไม่มีอีกกฎหมาย แต่ถ้าเราไปแก้ซึ่งเป็นกฎหมาย
ออกมาแก้ไขเพิ่มเติมนี้ ไปแก้หลักกฎหมายใหญ่เขามันแม่ คือพระราชบัญญัติการรื้อปรุระธานราษฎร กระผมว่า
จะไม่ถูกต้องครับ

นายโกวิท บุญยเกียรติ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายโกวิท บุญยเกียรติ
กรรมการ ใคร่ขอเรียนชี้แจงว่า ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่นั่งลงเมื่อกี้ก็ได้ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับ การที่
คณะกรรมการได้ไปเปลี่ยนคำว่า "เจ้าพนักงาน" ตามร่างเดิมเป็น "พนักงานเจ้าหน้าที่" นั้น เป็นการ
เปลี่ยนหลักการไป แต่ที่จริงนั้นข้อเท็จจริงกลับเป็นการตรงกันข้ามตามร่างเดิมใช้คำว่า "เจ้าพนักงาน" นั้น
ที่จริงเป็นการใช้คำที่ผิดพลาด ซึ่งจะเห็นได้ว่ามาตรา ๑๐ ทวิ นี้ได้เข้าความถึงมาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติ
การรื้อปรุระธานราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งกระผมจะเรียนขออนุญาตอ่าน "ผู้ใดกระทำการรื้อปรุระธานส่วนบุคคล
และจะต้องขอและได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อน" ตามพระราชบัญญัติเกิมนั้นใช้คำว่า "พนักงาน
เจ้าหน้าที่" เพราะฉะนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายเดิมคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" นี้ หมายถึงว่าพนักงาน-

ว. ๑/๒๕๒๓ (วิ.๒)

พิมพ์ ๔/๒

เจ้าหน้าที่ซึ่งได้ระบุไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือตามหลักการในการที่จะขอทำการขอลประทาน
 นี้ก็ขึ้นอยู่กับจำนวนเนื้อที่ของพื้นที่ที่จะทำการขอลประทาน ถ้าต่ำกว่า ๒๐๐ ไร่ ลงมาไม่ต้องขอเลยครับ
 ถ้าเกินกว่า ๒๐๐ ไร่ แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ไร่ ให้ขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ระดับหนึ่ง ถ้าเกินไปกว่านั้นอีก
 เป็นจำนวนเท่าไร ก็ต้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่อีกระดับหนึ่ง เพราะฉะนั้นคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่"
 นี้มีความหมายเฉพาะตามร่างพระราชบัญญัติการขอลประทานราษฎรฉบับนี้ ดังนั้นถ้าหากใช้คำว่า
 "เจ้าพนักงาน" แล้วจะเป็นคนละความหมายกัน เพราะคำว่า "เจ้าพนักงาน" นี้มีพินัยไม่ว่าโดยเฉพาะ
 ให้นำความถึงอะไร -----

ว. ๑/๒๕๒๑ (วิ. ๒)

กฤษฎา ๑๐/๑

เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมการไต่สวนหรือทางผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ทางผู้แทนฝ่ายรัฐบาลก็ยอมรับว่า
ถ้าใช้คำว่า "เจ้าพนักงาน" ความร่างเดิมนี้จะผิดความหมายไปเสีย เพราะฉะนั้นจึงควรใช้คำว่า
"พนักงานเจ้าหน้าที่" ตามมาตรา ๘ ความกฎหมายเดิม ขอบคณครวั

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ไม่อยากจะเข้าชี้มากนักครับ
แต่กระผมเห็นว่าท่านกรรมาธิการผู้มีเกียรติซึ่งได้นั่งลงไปเมื่อกี้ชี้แจงมานั้นก็ถูก แต่ในข้อที่ถูกต้องที่แท้จริง
แล้วต้องมีอะไรที่กว่ากฎหมายฉบับนี้กำลังพิจารณาอยู่ใน "เจ้าพนักงาน" นะครับแก้เป็น "พนักงานเจ้าหน้าที่"
นี่เราไปตัดของเขาวว่า "หรือกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ตามมาตรา ๘ วรรคสาม" เราไปตัดของเขา
อีกเสียบ้าง ในขณะที่เกี่ยวกับในวรรคสี่ก่อนหน้า "ในหน้ามาตรา ๘ วรรคสามมาใช้บังคับแก่การขมุกขมูญตาม
วรรคหนึ่งโดยอนุโลม" มาตรา ๘ วรรคสามนี่ก็คือ เจ้าพนักงานหรือกระทรวง เกษตรและสหกรณ์จะเอา
อย่างไรกันแนครับ เพราะว่าในวรรคสี่นี่หน้ามาตรา ๘ วรรคสามมาใช้ มาตรา ๘ วรรคสามก็คือ
เจ้าพนักงานหรือกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ตามมาตรา ๘ วรรคสามของพระราชบัญญัติการขมุกขมูญ
พระราชบัญญัติให้คืนะครับ ก็ควรจะไปเสียบ้าง ขอบคณครวั

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : จะมีท่านสมาชิกผู้ใดขออภิปรายอีกหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี ผมก็จะขอยกจากที่ประชุมว่า ท่านสมาชิกจะ
เห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการตามมาตรานี้ที่ใดแก้ไข จากการอภิปรายแล้วก็ชี้แจงกันไปแล้ว
ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เ็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ
แก้ไข มาตรา ๔ ท่านเลขาธิการวุฒิสภาอ่านครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : กระผมขอขมุกขมูญท่านประธานนะครับ คือกระผมไม่ได้ดูว่า
มาตรา ๓ นี้รวมถึงมาตรา ๑๐ ตรี ด้วยเมื่อทางคณะกรรมการไต่สวนยื่นตามที่แก้ไข และท่านสมาชิกทั้ง
หลายก็เห็นด้วยแล้ว กระผมก็จะเรียนหาว่า มาตรา ๑๐ ตรีนี้จะแก้ไขหรือไม่ คือห้ามขมุกขมูญมังกร่นะครับ

๘๖

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ย่อมว่าปัญหาไม่โต้เถียงกัน คือมีเป็นการว่า
 X รมรอนไปแล้วในมาตรา ๑ ไม่มีความขัดแย้งหรือการฟ้อง
 พันเอก กมล เรืองวุฒิ ขอโทษครับท่านประธานที่เคารพ ช่วยกรุณา กราบเจอะครับ
 ในคณะกรรมการท่านช่วยกรุณาชี้แจงที่จะแก้หรือไม่ แก้ไขหรือไม่ ไม่ต้องอธิบายอะไรหรือครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มันไปแก้ ท่านกรรมการท่านอื่นชี้แจงว่าแก้แล้วครับ
 พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ไม่ครับ เคี้ยวท่านจะเห็นด้วยกับกระผม ท่านประธาน

X อธิบายถึงความตักเตือนใจ กระผมขอฟังนึกเกี่ยวกับครับ

นายโกวิท บุญสวัสดิ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ได้มีความสงสัยว่าเหตุใดจึงมีการแก้มาตรา ๑๐ ตรี คณะกรรมการมีความเห็นว่า ข้อความที่แก้
 ในบรรทัดที่ ๒ แก่จากคำว่า "ถ้าต่อมาที่ดินที่ได้รับน้ำนั้นมิได้มีการไชน้ำ" เปลี่ยนเป็น "หมกความจำเป็น
 ที่จะไชน้ำจากทางน้ำนั้น" คณะกรรมการมีความเห็นว่าอันนี้เมื่อเราให้สิทธิที่ดินที่จะไชลบ
 ในที่ดินของผู้อื่น เพราะเหตุว่ามีความจำเป็นที่จะต้องไชน้ำ ดังนั้นเมื่อหมกความจำเป็นที่จะไชน้ำ
 สิทธินี้ก็ควรที่จะหมกไป การใส่คำว่า "หมกความจำเป็น" นี้ตรงประเด็นกว่าคำว่า "มิได้มีการไชน้ำ"
 นะครับ ส่วนที่คณะกรรมการได้แก้ไขโดยคำว่า "การประกอบเกษตรกรรม" มาเป็น "เพื่อประกอบ
 การเพาะปลูก" นั่นก็เพื่อให้สอดคล้องกับข้อความในกฎหมายเดิม ซึ่งใส่คำว่า "เพาะปลูก" มาตลอด
 "เกษตรกรรม" นี้เป็นคำใหม่ ขอพบพระคุณครับ

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ท่านประธานที่เคารพ ระเบียบจะเป็นที่รบกวนหรือไม่ ไม่ทราบครับ แต่กระผมเห็นว่าที่ท่านชี้แจงมาแล้วยังไม่ตรงกับที่กระผมสงสัย คือที่กระผมสงสัยใน มาตรา ๑๐ ทวิ นั้น คณะกรรมาธิการท่านไปแก้ว่า "และได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณกมลครับ ปีนานการรับรองจากที่ประชุม มาแล้วนะครับ

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ไม่โอ้ครับ คืออย่างนี้ครับ ระเบียบจะบังคับที่แจ้งว่าจะ แก้ออย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ข้อบังคับการประชุมจะต้องมีระเบียบด้วยนะครับ ที่ลงมติไปแล้ว ก่อนลงมติคุณน่าจะขอชี้แจง แต่ที่สงมติมากหรือนี่ผ่านไปแล้ว

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : คือยังอยู่ในหมู่พวกเรารับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่โอ้ครับ เราทำอะไรเราก็ต้องมีข้อบังคับ ข้อบังคับนี้เป็นหลักการ อันนี้ผมว่าอย่าตีความครับ

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : คืออย่างนี้เราแก้ข้างหน้า ไม่แก้ข้างหลังอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : พวกก็ยืนยันอยู่แล้วว่าท่านไม่แก้ของท่าน แล้วที่ประชุมก็เห็นด้วยกับท่านอยู่แล้วในการแก้ของคณะกรรมาธิการ

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : คือกระผมสงสัยข้อต่อสู้ คือว่ามาตรา ๑๐ ทวิ นี้ ไม่รู้ว่า อยู่ในมาตรา ๑ ไม่อย่างนั้นกระผมจะพูดต่อไปแล้ว นี้กระผมพูดไปก็วิ่งเตียวเท่านั้นเอง ถ้าเราจะยอมรับ อย่างนั้น กระผมก็ต้องขอประทานโทษครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ที่ได้ส่งมาพิจารณา ในวาระที่ ๑ นี้ ผมก็จะขอมติที่ประชุมว่า ให้แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ หรือไม่ให้แก้ไขเพิ่มเติม แก้ไขเพิ่มเติมอันนี้คงถามตามวาระที่ ๒ ที่เราแก้ไขแล้ว ความจริงก็แก้ไขเพิ่มเติมได้ ที่นี้วาระที่ ๑ นี้ ถามด้วยว่าที่ประชุมจะให้แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ คือ หมายความว่าคณะกรรมาธิการแก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎร หรือท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรแก้ไขเพิ่มเติม ร่างของสภาผู้แทนราษฎร จึงครับ

- พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อจะให้การประชุมนี้
 ได้เป็นที่เข้าใจกันดี งบประมาณจะเรียนเสนอแนะท่านประธานที่เคารพ พอถึงตอนนี้งานกว่า
 ๑๐๐๖๓๕๑
- × ใครเขาจะขอแก้ไขในเรื่อง เวิร์ดดิ้ง (wording) หรืออย่างไร ถ้าเสนอขึ้นมาเราจะแก้ไขตามกัน
 - × แล้วจะเห็นควรแก้ไขหรือไม่แก้ไขอีกทีหนึ่ง เพราะว่าเราจะต้องฟังก่อนว่าจะเสนอมาว่า เวิร์ดดิ้ง อย่างไร
 - แก้ไขหรือไม่ สมควรหรือไม่ ถูกกับระเบียบหรือไม่ ถ้าจะถามว่าจะให้แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่แก้ไขเพิ่มเติม
 - × งบประมาณก็ไม่รู้ว่าทำอะไรเหมือนกัน เพราะฉะนั้นอยากจะให้ พินท์ (Point) ลงไปเสียว่า
 - × มีผู้เสนอขอให้แก้ไขตอนนี้อย่างไรในเรื่อง เวิร์ดดิ้ง หรืออย่างไร ตามระเบียบได้หรือไม่ได้ งบประมาณขอเสนอ
 ๑๐๐๖๓๕๑
- เท่านี้ งบประมาณอาจจะผิดก็ขอรับด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา คืออินปัทม์ยังไม่มีใครที่ยกมือขอแก้ไขในเรื่อง
 ถ้อยคำ ในเรื่องถ้อยคำมีสิทธิที่จะแก้ไขได้ เช่น ถ้อยคำศักดิ์สิทธิ์ หรือถ้อยคำผิด แต่ผมไม่เห็นว่าใครยกมือ
 แก้ไขในถ้อยคำ ผมจึงถามว่ารับรองหรือไม่ในร่างนี้ เราแก้ไขได้ครับ แต่จำเมื่อเห็นเรื่องถ้อยคำผิด
 นั้นเป็นอีกประเด็นหนึ่ง เชิญครับ

พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย : ถ้าอย่างนั้นกรณีขอเสนอเลยครับ ก็กรณีไม่ได้
 ๑๐๐๖๓๕๑

- × ดูรายละเอียด แต่เมื่อได้เห็นท่านที่เสนอมาว่าในมาตรา ๑๐ ทวิ มี เวิร์ดดิ้ง อยู่ข้อหนึ่ง ในบรรทัดที่ ๔

กรณีจะผิดหรือไม่ก็ไม่รู้ "เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยเฉพาะมีทางนำบ้านร่องขอและได้รับอนุญาต
 จากเจ้าพนักงานหรือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ตามมาตรา ๘ วรรคสามแล้ว" ก็เข้าใจคำว่า
 "เจ้าพนักงาน" นี้ไม่ตรงกับมาตรา ๑๐ ทวิ อันที่ขอไปนั้นว่า "เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่" จะเอาให้ตรงกัน
 หรือไม่ครับ ประเด็นอยู่ที่ตรงนี้ ถ้าหากว่าท่านกรมการเห็นว่าเป็นอย่างไร จะชี้แจงให้ถูกต้องกรณี
 ก็ไม่คิดใจ แต่ถ้านอกจากจะในตรงกันก็แล้วแต่จะพิจารณาครับ

ปฏิบัติน้ำที่แทนประชาชนวุฒิสภา คณะกรรมาธิการมีความเห็นว่อย่างไรก็ตาม
 นายโกวิท บุญยฤดี (กรรมาธิการ) ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอประทาน
 อนุญาตชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งที่กระผมใคร่ชี้แจงไปเมื่อก่อนอาจจะยังไม่เป็นที่เข้าใจของท่านสมาชิก
 ตามร่างพระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ ในมาตรา ๓ ตอนต้นคือมาตรา ๑๐ ทีวี นั้น
 อันนี้หลักโดยทั่วไปก็คือว่าการขอประทานสวนบุคคลตามหมวดนี้ไม่ว่าจะต้องขออนุญาตตามมาตรา ๘
 หรือไม่ก็ตาม อันนี้เราก็ต้องโยงไปถึงมาตรา ๘ ของกฎหมายเดิม มาตรา ๘ วรรคสามได้แบ่ง
 เนื้อที่ขอประทานราษฎรออกเป็น ๓ ประเภท

- ประเภทที่ ๑ เนื้อที่เกิน ๕๐๐ ไร่ อันนี้ให้คณะกรรมการอำเภอเป็นผู้พิจารณาอนุญาต
- ประเภทที่ ๒ เนื้อที่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ไร่ ให้คณะกรรมการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต
- ประเภทที่ ๓ เนื้อที่เกินกว่า ๑,๐๐๐ ไร่ หรือเนื้อที่ความเกี่ยวขวางจังหวัดกัน

ให้กระทรวงเกษตรฯ เป็นผู้พิจารณาอนุญาต คือแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ คณะกรรมการอำเภอ
 คณะกรรมการจังหวัด และกระทรวงเกษตรฯ

ที่นับหมื่นไร่ในมาตรา ๕ ใต้ในคำนิยามคำว่า "เจ้าพนักงาน" หมายความว่า
 คณะกรรมการจังหวัด ข้าราชการประจำจังหวัด คณะกรรมการอำเภอ นายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 หัวหน้าหรือผู้ช่วยหัวหน้าการขอประทาน และเจ้าพนักงานผู้ควบคุมการขอประทาน ขอได้โปรด
 สังเกตคำว่า "เจ้าพนักงาน" นี้ ไม่ครอบคลุมไปถึงมาตรา ๘ วรรคสาม (๓) ซึ่งใคร่ระบุว่า
 "เนื้อที่เกินกว่าหนึ่งพันไร่หรือเนื้อที่ความเกี่ยวขวางจังหวัดกัน ให้กระทรวงเกษตรฯ เป็นผู้พิจารณา
 อนุญาต" เพราะฉะนั้นคำว่า "เจ้าพนักงาน" ในร่างพระราชบัญญัติการขอประทานราษฎรมันนี้
 ไม่คลุมถึงกระทรวงเกษตรฯ ที่นี้กระผมก็ขออนุญาตย้อนมาถึงข้อความที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้
 หลักโดยทั่วไปก็คือว่า จะทำการขอประทานราษฎรเพื่อประโยชน์ของเอกชนนั้น ไม่ว่าจะต้อง
 ขออนุญาตตามมาตรา ๘ หรือไม่ก็ตาม จะต้องขออนุญาตในทุกกรณี และการขออนุญาตนั้นก็ใ้วางกฎเกณฑ์
 ไว้ว่า ให้ปฏิบัติตามมาตรา ๘ วรรคสามมาใช้ ซึ่งมาตรา ๘ วรรคสาม ก็คลุมถึงจำนวนเนื้อที่
 ๓ ประเภทด้วยกัน เพราะฉะนั้นการที่บุคคลใดต้องการทำการขอประทานราษฎรสวนบุคคล เช่นนี้
 ก็ต้องขออนุญาตและจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๘ วรรคสาม ที่ในมาตรา ๘ วรรคสามนี้
 เมื่อเราอ้างไปถึงมาตรา ๘ วรรคสามของกฎหมายเดิม ก็คงว่ามาตรา ๘ วรรคสามของกฎหมายเดิม
 ใช้คำว่าอะไร-ใช้คำว่า "เจ้าพนักงาน" หรือ "พนักงานเจ้าหน้าที่" เมื่ออยู่แล้วด้วยทใช้คำว่า
 "ผู้ใดจะทำการขอประทานราษฎรสวนบุคคลจะต้องขอและได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อน"
 ด้วยเหตุนี้เมื่อเราโยงมาตรา ๑๐ ทีวี ไปถึงมาตรา ๘ ของกฎหมายเดิมแล้ว ซึ่งกฎหมายเดิมใช้คำว่า
 "พนักงานเจ้าหน้าที่" ด้วยเหตุนี้ถ้าจะไปใช้คำว่า "เจ้าพนักงาน" ตามร่างเดิมนี้อาจจะมีความหมายไป
 คำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" นี้คลุมถึงกระทรวงเกษตรฯ ตามมาตรา ๘ วรรคสาม (๓) ตาม...

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : สรุปแล้วทงคณะกรรมการก็ยังยืนยันว่า ถ้อยคำของท่านไม่มีการชี้ชัดหรือแย้งกัน และไม่มีการอึดพิททาค จะยืนยันสมาชิกท่านอยู่ใคเห็นว่ามีอึดพิททาคหรือชี้ชัดหรือแย้งกัน ซึ่งในตอนนีเราไม่มีสิทธิที่จะพูดในตอนสรุปนี้ได้อีกครั้งหนึ่ง

พลอากาศเอก วิชา เมฆวิชัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าท่านกรรมการคงจะถูกนครรับ ก็คิดว่าคงจะมีเหตุผล และที่ชี้แจงมาหัง ๆ ทุกก็งจะถูก แต่ที่พูดมายังไม่เข้าใจเท่านี้แหละครับ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : สำหรับในข้อบังคับ ข้อ ๘๖ บอกว่า "การพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติในวาระที่สาม ให้ที่ประชุมลงมติว่า เห็นชอบด้วยหรือไม่ เห็นชอบด้วยกับสภายุแทนราษฎร หรือถ้าในการพิจารณาในวาระที่สองได้มีกรแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ ก็ให้ที่ประชุมลงมติว่าให้แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่แก้ไขเพิ่มเติม" นี่แหละครับถ้อยคำที่ขมถม บางทีก็เกี่ยวกับท่านจะลงว่า เอ๊ะ ถ้อยคำนี้ทะเลาะ ๆ นู คือในวาระที่ ๒ เราแก้ไขแล้ว ทีนี้ในวาระที่ ๓ เราจะต้องถามอีกครั้งหนึ่ง แต่ข้อบังคับ เขียนอย่างนี้ ผมก็ถามตามข้อบังคับ ในข้อบังคับเขียนว่า "ในการพิจารณาในวาระที่สอง ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ ก็ให้ที่ประชุมลงมติว่าให้แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่แก้ไขเพิ่มเติม" ทีนี้ผมก็จะขอถามมติจากที่ประชุมว่า ท่านอยู่ใคเห็นว่าให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ โปรดขบเมื่อขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านอยู่ใคไม่เห็นด้วย โปรดขบเมื่อขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการการ เภษครและสหกรณ์พิจารณาพระราชบัญญัติการชอประทานราษฎร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ได้เสนอข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้ท่านสมาชิกพิจารณาว่า จะเห็นควรกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ซึ่งถ้าเห็นด้วยผมก็จะไคดำเป็นการแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป ตามข้อบังคับ ข้อ ๘๔ ขอให้ท่านเลขาธิการวุฒิสภาอ่านข้อสังเกตของคณะกรรมการ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการวุฒิสภา) : ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลเปลี่ยนแปลงหลักการเดิม คืออนุญาตให้มีการร่อนสิทธิของเอกชนเพื่อประโยชน์ของเอกชน โดยถือตามคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ ฉะนั้นในการปฏิบัติภาคคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่อึดพิททาค ไม่เป็นไปตามหลักการชอประทานและความเป็นธรรมแล้ว อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ที่ประชุมจะเห็นด้วยกับ
ข้อสังเกตของคณะกรรมการนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อสังเกตนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมของมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของ
คณะกรรมการ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ เรื่องอื่น ๆ นี้ เนื่องจากไม่มีพระบรมราชโองการตั้ง

นายกรัฐมนตรีแล้ว แต่การตั้งคณะรัฐมนตรียังไม่เสร็จ ผมจึงอยากจะขอเรียนปรึกษาที่ประชุมว่า ถ้ามี
ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว ส่งมาให้วุฒิสภาเพื่อพิจารณาคงไปนั้น เราควรจะทำ
คณะรัฐมนตรีและลงนโยบายเสียก่อน จึงจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรมติเห็นชอบแล้วส่งมา
อยากจะทราบว่าท่านสมาชิกจะมีความเห็นเป็นประการใด ถ้าเห็นชอบด้วยตามข้อเสนอที่เราขอไว้ก่อน
ไว้ให้ทางรัฐบาลท่านคณะรัฐมนตรีเสียก่อน ให้รัฐมนตรีมาชี้แจงประกอบร่างเสียก่อน อย่างนี้เราจึงค่อย
พิจารณาไป ฉะนั้นถ้าเกิดทางสภาผู้แทนราษฎร เสนอร่างพระราชบัญญัติมา เราก็ยังไม่เรียกประชุมวุฒิสภา
ในเรื่องนั้น เฉพาะเรื่องร่างพระราชบัญญัติส่งมาใหม่ ไม่ใช่เรื่องอื่น เชิญครับ

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมฟังคณะกรรมการเห็นว่า
 ท่านประธานยังพูดไม่จบประเด็นครับ ก็ขอออกจากวงประชุมรัฐสภาที่สภาผู้แทนฯ ซึ่งมาแล้ว
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ค.ร.ม. ใหม่เจามารับหน้าก็ยังมีอีกเรื่องหนึ่งคือว่า ร่างรัฐธรรมนูญ
 ที่คณะกรรมการการศึกษาได้พิจารณาเสร็จแล้ว เราจะต้องรอคอยหรือไม่ เพราะถ้ามีอะไร
 จะไปขัดตามคณะรัฐมนตรีใหม่ได้ กระผมว่าพิจารณาพร้อมเสียทีเดียว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อันนั้นผมไม่ได้เรียนตามพิธีประชุม เพราะว่า
 มีความเห็นแต่ที่แรกแล้ว เรื่องนี้เราพิจารณาแล้วไม่จำเป็นของรอ เพราะไม่เคยปรากฏว่า
 ในการพิจารณาเราตามรัฐมนตรีในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ถ้าเราจะถามก็ในวาระที่ ๑

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : มีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าอย่างนั้นเอาไว้พิจารณา ผมขอเรียนตาม
 เดชะร่างรัฐธรรมนูญที่สภาผู้แทนราษฎรส่งมา ไม่ใช่ในบทบัญญัติ ประเด็นมีเท่านั้น
 อันนั้นแยกเป็น ๒ ประเด็น ผมเรียนตามพิธีประชุม เรื่อยครับ

นายธรรมนุช อัครสิทธิ์ : ท่านประธานที่เคารพ ก็กระผมว่าเรื่องที่จะของบรรจรระเบียบวาระ
 กระผมว่าสภาคงต้องกระทำไป เพราะมีรับไว้ แต่เมื่อกระทำไปแล้วก็คงต้องเรียกประชุม
 และคงต้องมีเป็นเรื่อง ๆ ไปว่าควรจะทำหรือไม่ แต่ถ้าเราจะมีมติครบจกักร่างไว้เลย
 ในรอบ กระผมไม่ทราบทางปฏิบัติของทางเลขาธิการรัฐสภา ของประธานใหม่ที่ต้อง เขย่ง
 คือว่าจะมีทางปฏิบัติอย่างไรหรือไม่ ถ้าเราลงมติไปอย่างนั้นแล้วทางสภาไทยทางเลขาธิการรัฐสภา
 จะไม่บรรจุเข้าระเบียบวาระอย่างนั้นหรือไม่ เป็นปัญหา แต่ตามหลักแล้วกระผมเชื่อว่าของบรรจรระเบียบวาระ
 ภายใน ๑๐ วัน เมื่อบรรจุแล้วมาประชุมแล้วที่แต่ละเราก็น่าลงมติไปเรียบร้อย ๆ ว่าใน
 และอย่างไรก็ตามกระผมคิดว่าในเรื่องนี้กระผมก็เห็นด้วยความเคารพว่าท่านประธาน เมื่อ
 ก็เหมือนกับสิ่งมาอีกว่า สำหรับเรื่องวุฒิสภาพิจารณาเสร็จแล้วก็ควรพิจารณาไปโดย
 กระผมก็คิดว่านี่ก็เป็นปัญหาเหมือนกัน เพราะว่าในทางปฏิบัติเป็นเรื่องสำคัญ ควรจะได้รับการพิจารณา
 อย่างเดียวกัน เพราะถ้าไม่อย่างนั้นวุฒิสมาชิกมีความเห็นอย่างไรไปแล้วส่งคืนมายังสภาผู้แทนราษฎร
 โดยไม่ได้แจ้งเสียงรัฐบาลอีกทางหนึ่ง ซึ่งทางปฏิบัติเราทำกันได้ รัฐบาลยื่นตีความรวมมือ
 ไม่ได้ถือตามตัวตามตัวหลักหรือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสภา รัฐบาลไม่ยุ่ง เราถามไม่ได้ ปกติจะถาม
 กับบาง เหมือนกันว่าที่คณะกรรมการการศึกษาได้เห็นว่ารัฐบาลมีข้อคิดเห็นอย่างไร เราอยากทราบ
 กระผมอยากทราบการพิจารณา รัฐบาลก็จะชี้แจงกลาง ๆ ว่าถูกต้องไม่ถูกต้อง อย่างไรดีไม่ใช่ว่า
 บางครั้งก็ช่วยคณะกรรมการได้เหมือนกันในบางเรื่อง เพราะว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลที่มาชี้แจง
 กับคณะกรรมการนั้นบางครั้งเป็นผู้รอบรู้ กระผมมีประสบการณ์อยู่ บางครั้งที่มาชี้แจง ๓ ครั้งไม่เหมือนกัน

ว. ๑/๒๕๒๓ (ว.๒)

วันที่ ๑๔/๖

ชี้แจง ตลอดจนการกระทำของสภาผู้แทนราษฎรอย่างหนึ่ง มาชี้แจงต่อคณะกรรมาธิการ
 ของวุฒิสภาอย่างหนึ่ง เวลาวันจันทร์มาในสภาอีกเรื่องหนึ่ง นี้เคยพบปัญหาอย่างนี้
 กฎหมายฉบับเดียวเคยพบอย่างนี้บ่อย ๆ แล้วก็ไม่ตรึงพิจารณาอีกอย่างใด ซึ่งมีท่านประธาน-
 คณะกรรมาธิการหลายชุดในที่นี้สามารถยืนยันได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมเห็นว่า
 ถ้าเราจะมีมติในประการแรกกฎหมายเกี่ยวกับสภาผู้แทนราษฎร เสนอขึ้นมา กระผมก็อยากจะฟัง
 ถ้าไม่เป็นการสละเวลาและแสงสว่างอย่างใดแก่ความเห็นของท่านเลขาธิการวุฒิสภาในเรื่องนี้ว่า
 ทางปฏิบัติควรจะเหมาะสมอย่างไร เราจะได้ความเห็นไปว่าให้รอก่อน โดยท่านเลขาธิการวุฒิสภา
 ไม่ต้องบรรจุ หรือบรรจุแล้วบอกว่าจะให้รอไปก่อน ทางปฏิบัติจะหาอย่างไร

ประการที่ ๒ ถ้าจะพิจารณาเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่งว่า ในเรื่องวุฒิสภาถ้าจะพิจารณา
 แล้วแล้วเราควรจะทำหรือไม่ เพราะไม่ถ่วงหรือถ่วง กระผมว่าอีกอาทิตย์หนึ่งอย่างมาก
 ๑๐ วันก็หมดไปเพียงระเบียบวาระครั้งเดียวเท่านั้นเอง การประชุมครั้งเดียวกระผมอยาก
 ขอความกรุณาว่า เรียบรงานที่ประธานที่เคารพเพื่อสองกรณณ์ที่ขออีกเรื่องหนึ่งครับ ขอพระคุณ
 ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา คือเรื่อง ที่คุณธรรมบุญชูแจ้งมา มี ๒ ประเด็น
 ประเด็นแรกคือเรื่องร่างพร. ๑๖๐๖ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรส่งมา เป็นประเด็นที่ขอเรียนถาม
 ท่านสมาชิกในวันนี้ ซึ่งตามความเห็นของผมแล้ว ผมปรึกษาท่านเลขาธิการวุฒิสภาแล้วว่า
 เมื่อส่งมา โดยทางรัฐบาลยังไม่ได้จัดตั้งรัฐบาลแล้วรัฐบาลไม่มีรัฐมนตรี เจ้าของเรื่องมาชี้แจง
 การพิจารณาเราอาจจะช้าหรืออาจจะไม่แจ่มแจ้งพอที่คณะกรรมาธิการจะรับมอบความเห็น
 ไปหรือความเห็นในชั้นรับหลักการ เราอาจจะควรถอยไป เราจำเป็นต้องมีรัฐมนตรีมาชี้แจง
 เพราะเป็นเจ้าของเรื่องถึงแม้จะมาจากสภาล่างส่งมา

ส่วนประเด็นที่ ๒ ซึ่งผมไม่ได้หาหรือคือว่าเรื่องจัดตั้งมาแล้วสภาเราคงคณะกรรมาธิการแล้ว
 คณะกรรมาธิการของเราได้พิจารณาเรียบร้อยแล้ว จ. รอหรือไม่

สำหรับประเด็นที่ ๒ นี้ ก็แล้วแต่ที่ประชุมอีกจะครั้น เมื่อบรรจกระเบียบวาระมา ที่ประชุมบอกให้รอ ก็ต้องรอแต่บางอย่างที่ประชุมบอกกว่ากฎหมายนี้ควรจะมีออกเราพิจารณาถึงอันแล้ว ไม่จำเป็นจะต้องรอ ท่านรัฐมนตรี อันนี้อย่างร่างพระราชบัญญัติ ๒ พระราชบัญญัติที่แล้วไปนั่นที่เมื่อกี้มีที่พิจารณาไปแล้ว เรายังไม่ต้องรอ อันนั้นไม่เป็นผลเสียหายกับทางที่ประชุมหรือครั้น อันนี้ประเด็นที่ ๒ จนถึงไม่ตาม ผมจึงเรียนถามว่า สำหรับในประเด็นแรกที่ผมถามนี้ว่าท่านจะเห็นสมควรหรือไม่ในการที่ว่า เมื่อมี ร่างพระราชบัญญัติใหม่ขึ้นมาจะรอให้มีรัฐบาลเสียก่อน ที่นี้ผมก็เลยขอถามมติที่ประชุมว่า ท่านผู้ใด เห็นสมควรที่จะให้รอให้มีรัฐบาลเสียก่อนถึงจะพิจารณาพระราชบัญญัติที่ทางสภาผู้แทนราษฎรส่งมา ไปรทกยก็มีขึ้น

(นายธรรมบุญ ลักทลี ไต่ถามและยกมือขึ้น).

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เกี่ยวครั้น ผมถามมติแล้วครั้น

นายธรรมบุญ ลักทลี : ท่านประธานยังไม่ไต่รับเข้ามาในเรื่องที่กระผมถามเรียนถามว่า จะเป็นการปิดขอม้งค์หรือไม่ว่า เพราะท่านถามเลย แล้ว ก็สมมติยังไม่รู้ว่าปิดขอม้งค์หรือไม่ว่า แล้วไปไหนเข้าแล้วเกิดผิดเขาจะเสีย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณธรรมบุญ เราต้องเคารพท่านสมาชิกด้วย

ท่านสมาชิกท่านก็ ขอม้งค์เหมือนกัน ท่านเห็นว่าปิดขอม้งค์แล้วท่านไม่ยกมือหรือครั้น

นายธรรมบุญ ลักทลี : เปล่า แค่นี้ไม่ไล่เสียหลายอะไรที่ท่านเลขาฯ จะชี้แจงอีกครึ่งหนึ่งครั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่ใช่เราจะเคารพตัวเราคนเดียว คือผมถึงต้อง

ถามที่ประชุม เราต้องเคารพความเห็น ไม่ใช่เราขอม้งค์อย่างเดียว

นายธรรมบุญ ลักทลี : ไช้ครั้น แคความเห็นก็ต้องสอดคล้องกับขอม้งค์ที่น้อยแล้วครั้น

นางวิมล เจียมเจริญ : ท่านประธานคะ คิฉันขอกราบเรียนว่า เราควรจะรทกยหน้าที่ของเรา คิฉันคิดว่าในกรณีที่ประชุมหรือไม่นั้นเป็นหน้าที่ของฝ่ายประธานสภา ถ้าว่าท่านบรรจกระเบียบวาระเข้ามา เรียบประชุมเราคงมาประชุม แต่ถาทางฝ่ายประธานท่านคิดว่า ถ้าเสนอขึ้นมาแล้วท่านเห็นสมควรที่จะรอรัฐบาล ไม่บรรจกระเบียบวาระ ท่านก็ไม่ต้องเรียกประชุม ฉะนั้นหน้าที่ของเรานั้นคือมาประชุมหรือไม่มาประชุมตามที่ท่านส่งหนังสือไปเท่านั้น หน้าที่นี้เป็นหน้าที่ของท่านที่ท่านจะต้องตัดสินใจคะ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครั้น ที่พูดนี้ถูกหรือไม่ ทำตามระเบียบขอม้งค์ครั้น

นายธรรมบุญ ลักทลี : เรื่องอัยการที่เรียกสมาชิกรมา เสร็จแล้วเลิกไปโดยที่กลไกกระ้อง คงคิดหรือสมาชิกแต่ละท่านเสียเวลาเสียอะไรต่าง ๆ ทางสภาที่เสียเวลา เร็วครั้น

พลอากาศเอก มัญญา เมฆวิชัย : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าอย่างนั้นกระผมขอเสนอเป็น
 ผู้ตัดสินเลยว่า สำหรับการพิจารณาว่าจะสมควรหรือไม่สมควรนี้เพื่อให้เกิดความสมควรโดยทั่ว ๆ ไป
 ว่าจะสมควรหรือไม่สมควร โดยที่ว่าจะมีแบบหรือบังคับก็ตาม หรืออะไรก็ตามอะไรต่าง ๆ ขอให้ท่านประธาน-
 วุฒิสภาเป็นผู้พิจารณาแล้วก็แล้วกันว่าจะสมควร เอาเข้าวาระมาประชุมหรือไม่ พวกเราพร้อมที่จะให้ความ-
 รวมมือตามที่สมควร รอมพระคุณครับ

ผู้มีเกียรติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อันนี้ผมรอมพระคุณครับ ที่จะให้ทางนี้พิจารณา
 แล้วอันนี้ที่ผมจะเรียนตามนี้ผมปรึกษาท่าน เลขาธิการรัฐสภาแล้ว ท่านเลขาธิการรัฐสภานอกว่า เรามีวัน
 ประชุมอยู่คือวันศุกร์ ฉะนั้นเราจะต้องประชุมถ้าไม่มีเหตุอะไร เว้นแต่ว่าไม่มีเรื่องสมควรที่จะเข้าประชุม
 เมื่อเรื่องทางสภาผู้แทนราษฎร เสนอเข้ามา อันนี้เราจะมาพิจารณาตัวเราเอง อย่างท่านสมาชิกมีผู้ว่า
 ให้เป็นอำนาจของประธานวุฒิสภาพิจารณาเอง ผมคิดว่าอาจจะก้าวล่วงไปนิดหนึ่ง เพราะจะกล่าวสมาชิก
 บางท่านอาจจะมีความเห็นว่าจะมาเข้ามาพิจารณา ที่นี้บางท่านก็อาจจะไม่เห็นด้วย ฉะนั้นก็ขอเรียนว่า
 อย่างเมื่อวานนี้ แม้เราก็ไม่ได้ถือเอาเป็นตัวอย่างทีเดียว แต่สภาผู้แทนราษฎรมีบรรจุนระเบียบวาระเป็น
 ร่างพระราชบัญญัติใหม่ บันก็เห็นว่าเนื่องจากทางคณะรัฐมนตรีไม่มีมา เลยยังไม่ตั้งใหม่ ก็เอาเรื่องการประชุม
 ไป ที่นี้ถ้าว่าเรื่องเป็นอย่างนั้นแล้วเราบรรจุนเฉพาะเรื่องอย่างนี้เข้ามา ขอมาตั้งเสร็จแล้วที่ประชุมก็บอกว่า
 อันนี้เลื่อนไปอย่างแบบคุณธรรมญูก็มีความเห็นเหมือนกับ แม้กระทั่งว่า เรื่องที่พิจารณาแล้วก็ควร เลื่อนไป
 ฉะนั้นเรื่องแรก ๆ ก็จะไม่บอกว่า บรรจุนเข้ามาอย่างไร บรรจุนเข้ามาแล้วรัฐมนตรีท่านไม่ได้มาเลย ก็ต้อง
 เลื่อนไป เสียเวลาท่าน เพราะฉะนั้นผมก็ขอความเห็นท่านเลย แต่ถ้าท่านมีความเห็นบอกว่าไม่มา ก็ให้
 บรรจุนไป อย่างนั้นก็แล้วแต่ที่ประชุมอีกครั้ง ผมเคารพที่ประชุม ก็เลยขอความเห็นที่ประชุมว่า ผมจะเรียน
 โหม่นะครับว่า ที่ประชุมจะเห็นด้วยหรือไม่ว่า ถ้าร่างพระราชบัญญัติที่ทางสภาผู้แทนราษฎรส่งมา แล้วทาง
 รัฐมนตรียังไม่ได้ออกขึ้น คณะรัฐมนตรียังไม่มาดีแจ้ง เช่นนี้เรื่องนั้นเราจะไม่บรรจุนระเบียบวาระการประชุม
 เชิญคุณญูจาครับ

พลอากาศเอก มัญญา เมฆวิชัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็เบอญุพลาคไปเมื่อสักครู่
 เสนอเป็นผู้ตัดสินแล้ว ว่า ตามข้อบังคับให้ประธานพิจารณา กระผมก็เสนอผู้ตัดสินว่า ให้ประธานพิจารณา
 ก็อยากจะเรียนขอความเห็นจากท่านสมาชิกที่ประชุมอยู่ในที่นี้ กระผมเสนอเป็นผู้ตัดสิน มีท่านผู้ใดรับรอง
 ไปปรอขกมีฉนรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกเข้าชื่อรับรอง ๑๑)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : จะบันทึกชื่อของคุณผู้ว่าราชการมาที่ การที่จะ
เลื่อนการประชุมไม่ประชุมให้เป็นอำนาจของประธานสภาวินิจฉัยหรือไม่ครบ ถูกต้องหรือไม่ครบ

พลอากาศเอก บุญชู เมฆวิชัย : ครบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครบ ถ้าท่านผู้ว่าราชการมาด้วยก็บันทึกชื่อคุณผู้ว่า

ไปรลยกมือขึ้น

(มีสมาชิกรายชื่อ ๑๑๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรลยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกรายชื่อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี ก็เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นด้วยกับมติ

ของคุณผู้ว่า ท่านเลขาธิการรัฐสภาพร้อมทั้งท่านประธานจะได้นำบันทึกไปทูลเกล้าฯ

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ขอขอบพระคุณสมาชิกทุกท่าน ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๕๕ นาฬิกา

วุฒิสภา

ครั้งที่ ๑/๒๕๒๓ (วิสามัญ สมัยที่สอง)

บัญชีรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

บึงอร แกนกุล	พัชนี คล้ายสุวรรณ
รัชนี ชันธิโชติ	กัลยา สารานุกูลศิลป์
สุจิตรา ทองมา	พรรณนุชญา วิไลวงษ์
เขาวเรศ นवलสกุล	อุษา ตั้งกิจวรชัย
อัมพา กัณฑ์โกวิทย์	กฤษณา มิ่งสุวรรณ
สัมพันธ์ ทองเลิศ	พัชรี ไชคำพา
ชลออลักษณ์ ชรรณผล	วิชนี เหมือนรัตน์
สทิมา คู่มงคง	

พิมพ์ที่กองการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
โทร. ๒๔๔๑๕๕๕